לא בשמי
ليس باسمي

תל אביב-יפו تل أبيب-يافا : CCA

0100101110101101.org (אווה ופרנקו מאטס)

איי קאסן (A Kassen)

ארביט סיטי (Arbit City)

ברנדט קורפוריישן (Bernadette Corporation)

לוס קרפינטרוס (Los Carpinteros)

צ'ים↑פום מסמאפה!גרופ (Chim↑Pom from Smappa!Group)

שטו דלת (מה ניתן לעשות?) (Chto Delat (What is to be done?))

קולטוריסטס (Cooltūristės)

אטסטרה (Etcétera)

ליאו גאבין (Leo Gabin)

האנשים מאוטרפן (les gens d'Uterpan)

דה ברוס היי קוואליטי פאונדיישן (The Bruce High Quality Foundation)

ורשה הקטנה (Little Warsaw)

אופהוויוארה! (OPAVIVARÁ!)

קבוצת הפרופלר (The Propeller Group)

תנועה ציבורית (Public Movement)

רפאני (Rafani)

ראקס מדיה קולקטיב (Raqs Media Collective)

סוסייטה ריאליסט (Société Réaliste)

רינה ספולינגס (Reena Spaulings)

טרסראונקינטו (Tercerunquinto)

טרומאראמה (Tromarama)

קבוצת יאנג-ז'יאנג (Yangjiang Group)

"לא בשמי" היא תערוכה קבוצתית בה משתתפים האמנים הבאים אשר לא עובדים לבד ולא מציגים בשם האישי: 0100101110101101.org (אווה ופרנקו מאטס), איי קאסן (A Kassen), ארביט סיטי (Arbit City), ברנדט קורפוריישן (Bernadette Corporation), לוס קרפינטרוס (Los Carpinteros), צ'ים↑פום מסמאפה!גרופ (Chim↑Pom from Smappa!Group), שטו דלת (מה ניתן לעשות?) (Chto Delat (What is to be done?)), קולטוריסטס (Cooltūristės), אטסטרה (Etcétera), ליאו גאבין (Leo Gabin), האנשים מאוטרפן (les gens d'Uterpan), דה ברוס היי קוואליטי פאונדיישן (The Bruce High Quality Foundation), ורשה הקטנה (Little Warsaw), אופהויוארה! (OPAVIVARÁ!), קבוצת הפרופלר (The Propeller Group), תנועה ציבורית (Public Movement), רפאני (Rafani), ראקס מדיה קולקטיב (Raqs Media Collective), סוסייטה ריאליסט (Société Réaliste), רינה ספולינגס (Reena Spaulings), טרסראונקינטו (Tercerunquinto), טרומאראמה (Tromarama) וקבוצת יאנג-ז'יאנג (Yangjiang Group).

בעידן הבלוקצ'יין והקריפטו – עידן בו זהויות בדויות הן עניין שבשגרה, ובו ניתן לרתום קהילות שונות לכדי פעולות שיתופיות – התהווה סוג חדש של אמן. סוג אמן זה מרחיב את המשמעות המסורתית של "קולקטיב אמנים" וקורא תיגר על הערך שאנו מייחסים לחתימת האמן או לאופן בו אנו מבינים את העמל (מלשון Labor) שמאחורי פעולת היצירה. הוא (או היא) הם למעשה תחביר של שותפים הפועלים יחד תחת שמות פיקטיביים השואבים השראה מתחומים שונים, וביניהם כלכלה (חברה, שותפות או תאגיד), מדעי החברה וגיאוגרפיה (תנועה, עיר), והאינטרנט (דומיין ה־org.).

סוג חדש זה של אמן.ים הוא לא "קולקטיב"; במקום זאת הוא נע בין ייחוד וריבוי, ופועל מתוך מניעים ואופני שליחות שונים, בדומה לסוכן מיוחד, סוכן כפול, או סוכן חופשי. אמן.ים זה משלב רקעים קודמים בדיציפלינות מגוונות: מחול, פילוסופיה, עיצוב, אדריכלות, חינוך, אקטיביזם ועוד. אך

כל אלה מתכנסים גם בנקודות עניין משותפות, וביניהן חתירה מחוייכת תחת סמלים לאומיים כגון הדגל, וכן חקירתה של זהות עירונית ומרכיביה, כגון מונומנטים עירוניים ושאלות בדבר חופש תנועה והתניידות. כעבודות אמנות, רעיונות אלה מקבלים ביטויים צורניים מגוונים, בין אם כעבודות מושגיות, כעבודות מיצב שאופפות את הצופה, כפעולות אוצרות, וכן כטקסטים, אובייקטים ועבודות תלויות־זמן כגון יצירות וידיאו, המוצגות כאן כתערוכה־בתוך־תערוכה בגלריה הרב־תכליתית על־שם מארק שימל.

תערוכה קבוצתית זו היא בה בעת תערוכה של קבוצות – מטרת התערוכה "לא בשמי" היא ליצור אתר בו פוזיציות שונות יכולות לגבש שדות משמעות חדשים, להעביר ידע בין אחת לשניה, להתחכך זו בזו, ולעתים אף להתנגש. כתוצאה מכך, הן מנסחות מחדש מושגים של מְחַבְּרוּת, יצירתיות, חתימת האמן.ית ועבודה בשדה האמנות החזותית. בפרוייקט זה המשותף חשוב יותר מהייעוד האישי של כל אמן, והמספר המדויק של האנשים המשתתפים בו אינו ידוע. לסיום, התערוכה "לא בשמי" היא אוניברסלית במהותה, ומכנסת יחד אמנים שחיים או יוצרים באיטליה, אינדונזיה, ארגנטינה, ארצות הברית, בלגיה, ברזיל, דנמרק, הודו, הונגריה, וייטנאם, יוון, יפן, ישראל, ליטא, מקסיקו, סין, צ'כיה, צרפת, קובה, ורוסיה.

תכנית אירועים

יום חמישי, 30 במאי (2019), 22:40
שיח אמן | האנשים מאוטרפן

יום רביעי, 11 במאי, 20:00
שיח אמן | 0100101110101101.org (אווה ופרנקו מאטס)

יום שלישי, 28 ביוני, 19:00
שולחן עגול | Chto Delat (מה ניתן לעשות?), רפאני וקולטוריסטס, בהנחיית ניקולה טרצי (באנגלית)

יום חמישי, 30 ביוני, 19:00-18:30 ו־19:30-19:00
פעולה | תנועה ציבורית, **חמישה מגעים**, 2022

יום רביעי, 6 ביולי, 20:00
פאנל | תמי כץ-פריימן על **La Siesta** מאת לוס קרפינטרוס; נירית נלסון על **BLACK OF DEATH** מאת צ'ים↑פום מסמאפה!גרופ; רותם רוף על **The Blood of Stars** מאת ראקס מדיה קולקטיב (בעברית)

יום שבת, 9 ביולי, 11:00
סיור בתערוכה (באנגלית) / מעבדת שבת לילדים

יום חמישי, 14 ביולי, 19:00
הקרנה | ברנדט קורפורייישן, **Get Rid of Yourself**, 2003
DV 64:00 דק'. באדיבות Greene Naftali, ניו יורק

יום שבת, 23 ביולי, 12:00
סיור בתערוכה (בעברית)

יום חמישי, 28 ביולי, 21:00
פעולה | תנועה ציבורית, **שגרת חירום**, 2019

יום שבת, 6 באוגוסט, 11:00
סיור בתערוכה (בערבית) / מעבדת שבת לילדים

יום חמישי, 11 באוגוסט, 19:00
הקרנה | ברנדט קורפורייישן, **Get Rid of Yourself**, 2003.
DV 64:00 דק'. באדיבות Greene Naftali, ניו יורק

יום שבת, 27 באוגוסט, 13:00
שולחן עגול | איי קאסן, ארביט סיטי ותנועה ציבורית, בהנחיית ניקולה טרצי (באנגלית)

התאריכים ושעות עשויים להשתנות; אנא בדקו באתר האינטרנט שלנו www.cca.org.il

עבודות בתערוכה

בחוץ

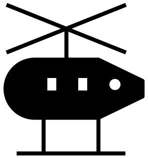

אטסטרה

FAKE NEWS – The Helicopter Club, Buenos Aires

2022-2017

מדיה מעורבת, מידות משתנות

"תנועת ה'ארוריזם' נוצרה מתוך טעות: בזמנים של צנזורה, אנו מוצאים את עצמנו נאלצים להכריח את השפה שלנו, למתוח מטאפורות עד לקצוות שלהן, להגיד מבלי לנקוב בשמות". הקולקטיב המולטידיסציפלנרי אטסטרה (בואנוס איירס, נו' 1997) מורכב מאמנים חזותיים, משוררים, שחקנים, ואמני מיצג. מתוך הקולקטיב נוצרה תנועת הארוריזם הבינלאומית שהתערבויותיה בשדה האקטיביזם מבליטות את הכוח הפוליטי הטמון בטעויות, שיבושים ובאבסורד. אטסטרה מונעת מתוך כוונה להוציא את האמנות לשדה הפעילות החברתית, כגון הפגנות רחוב, ובמישור ההופכי, למסגר פעילויות אלה כיצירה תרבותית. בתערוכה זו מציגה הקבוצה שיחזור של אובייקט ששימש אותה באחת הפעולות שאותן היא יזמה. במרץ 2017, בעיצומי מהומות פוליטיות וכלכליות במדינתם, ארגנטינאים

רבים יצאו לרחובות בהפגנות ענק. תנועת הארוריזם הבינלאומית הצטרפה להפגנות אלה בעוד חבריה אוחזים במסוק עשוי מקרטון, פעולה שדווחה באופן שגוי בידי המדיה כתגובה למשבר הפוליטי של 2001 שבמהלכו הנשיא לשעבר ברח מהארמון הממשלתי במסוק. למעשה, אביזר המסוק נועד להגיב על האקט הסימבולי שנקט הנשיא המכהן מאוריציו מאקרי, שעה שחגג את תמיכתה של ממשלתו במפעל קטן למסוקים במטרה לצייר תמונה חיובית ומטעה של כלכלה בהתאוששות.

לובי

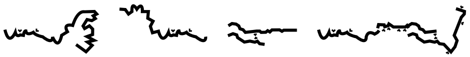

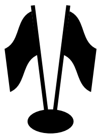

סוסייטה ריאלסט

UN Camouflage (Israel/Palestine), 2022-2019

דגלים 100×150 ס"מ (כל אחד), מוטות

Limes New Roman, 2010-2009

הדפס, 120×200 ס"מ

באדיבות acb Galéria, בודפשט ו־Galerie Jérôme Poggi, פריז

"הפרקטיקה שלנו התפתחה כסוג של אסתטיקת יחסים [Relational Aesthetics], במטרה לנתח איך כלכלה, פוליטיקה ושפה משפיעות ומשנות אמנות עכשווית". עבודתם של סוסייטה ריאליסט (פריז, נו' 2004) עורכת דֵּקוֹנְסְטְרוּקְצְיָה למנגנוני כוח דרך האמצעים בהם הם משתמשים לתקשורת חזותית. מפות, סמלים, נקודות ציון אדריכליות – כל אלה הופכים למושאי חקירה ביקורתית. ב"לא בשמי", סוסייטה ריאליסט מציגים גרסאות חדשות של שתיים מהעבודות שלהם בתגובה בהקשר התערוכה: ראשית, **Limes New Roman** – גוֹפָן בו כל אחת מאותיות האלפבת הלטיני (אות קטנה וגדולה) מוחלפת בצורתה של חומת הפרדה מרחבי העולם

וממרוצת ההיסטוריה – משמש כאן לכתיבת שם התערוכה; ושנית, הקבוצה חוזרת לעבודה קודמת שלה, **UN Camouflage** (נוצרה במקור בשנת 2013), בה היא הופכת דגלים לאומיים לדגמי הסוואה לפי יחסי הצבעים המופיעים בדגלים המקוריים, רק שהפעם, אותו המהלך הגרפי נערך לדגלי ישראל ופלסטין.

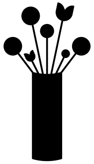

טרסרונקינטו

Vendedor de flores, 2022/2014 (מוצג מחדש)

פעולה
באדיבות Proyectos Monclova, מקסיקו סיטי
ו־Galerie Peter Kilchmann, ציריך

"בקולקטיב למעשה רוב הזמן אנחנו לא יוזמים עבודה או מביאים אותה לכדי סיום, אלא פעמים רבות אנחנו מתחילים ואז העבודה מסתיימת באמצעות פעילותם של אנשים אחרים שמשלבים את עצמם בתהליך היצירה". טרסרונקינטו (מונטרי, מקסיקו, נו' 1998) – שתרגום שמם מספרדית הוא, בקירוב, "שליש של חמישית" – עורכים התערבויות בחללים ציבוריים ופרטיים כאחד, בין היתר על ידי כך שהם בוחנים את הקווים המפרידים בין השניים, ואת מרכיביהם המערכתיים. הפעולה **Vendedor de flores**, שנוצרה במקור למוזיאון בבוכום (גרמניה), מורכבת מאינטראקציה בין אורח למארח: מוכר פרחים מסר זר פרחים ובתמורה קיבל סיור מודרך של אוסף המוזיאון. בכך הדגישה הפעולה את ייעודו של המוזיאון כמוסד בעל שליחות חברתית־ציבורית. ב־CCA תל אביב-יפו, מוסד אמנות בלא אוסף, הפעולה האמנותית עוברת המרה ובמקום סיור באוסף מקבל.ת מוכר.ת הפרחים סיור בתערוכה הנוכחית.

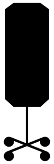

רינה ספולינגס

Dealer Rack (Porte-Galleristes), 2007

גלוויות, מעמד גלוויות, 182×50ø ס"מ
אוסף ד"ר פיליפ כהן, הרצליה

"זה משחרר לא תמיד להיות אנחנו עצמנו כשאנחנו עובדים, ולשכוח את האמנים שהיינו יכולים להיות". כיציר של ברנדט קורפוריישן, קולקטיב נוסף שמשתתף אף הוא בתערוכה, רינה ספולינגס (ניו יורק, נו' 2005) הוא ארגון קולקטיבי אנונימי המתקיים בעולם כנובלה, וכן כישות כפולה של אמן בדיוני וגלריה ממוסדת לאמנות. תואר האמן.ית־גלריסט.ית מאפשר לרינה ספולינגס לנוע בחופשיות בין רובריקות אנכיות של שדה האמנות ובכך לערער על ההירכיות המוטמעות בו. מבין הפעולות החתרניות של רינה ספולינגס, אחת האיקוניות ביותר היא סדרתם המתמשכת של דיוקנאותיהם של בעלי גלריות לאמנות עכשווית שציורו תוך התבוננות בדימויים מחיפוש בגוגל. בעבודה המוצגת כאן, ציורי דיוקן אלה הפכו לגלוויות על ידי האמן.ים. בעודן מוצגות על מעמד, אולי כמחווה ל**מתקן הבקבוקים** של דושאן מ־1914, הגלוויות מהוות מזכרת אולטימטיבית מ"עולם האמנות".

תנועה ציבורית

קיר נופל (מדריך), 2018

[הפעולה הוצגה לראשונה במוזיאון תל אביב לאמנות]
הדרכת וידיאו להפעלה עתידית, 8:51 דק'

חמישה מגעים, 2022

[הוצג לראשונה ב־Vistamare, מילאנו]
פעולה (ר' תכנית אירועים)

שגרת חירום, 2019

פעולה (ר' תכנית אירועים)
הוזמן על ידי Public Art Agency Sweden, פותח במהלך תכנית שהות־אמן
ב־CCA תל אביב-יפו ו־Iaspis, שטוקהולם

"אנחנו מתעניינים באפשרויות האסתטיות והפוליטיות אשר טמונות בקבוצת אנשים שפועלת יחד". תנועה ציבורית (תל אביב, נו' 2006) היא גוף מחקר פרפורמטיבי החוקר את היווצרותן של זהויות לאומיות, חברתיות ופוליטיות דרך כוריאוגרפיות ציבוריות. על ידי שחזורם של טקסי זכרון, פעולות צופים והליכי מקרה חירום, הקבוצה בוחנת את הכוריאוגרפיה החברתית המתקיימת במרחב הציבורי. במסגרת התערוכה "לא בשמי", תנועה ציבורית מציגה את מדריך הווידיאו להפעלה עתידית של העבודה **קיר נופל**; עבודה זו היא סט הוראות מוכוונות המאזכרות לוויה מדינית או טקס זיכרון. הפעולה שבסופה נפילת הקיר מייצרת שרשרת של סתירות

פנימיות המעמתות אותנו עם האופן בו אנו תופסים מושגים כמו אתרי הנצחה, היסטוריה ונרטיבים לאומיים כדבר קבוע השולל למעשה את המקרי או הארעי. בנוסף לתצוגה זו, חברי תנועה ציבורית יבצעו את הפעולות **חמישה מגעים** ו**שגרת חירום** (ר' תכנית אירועים).

גלרית קומת הקרקע

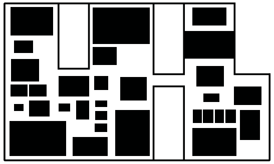

שטו דלת (מה ניתן לעשות?)
Performance Practices of Our Time, 2022-2017

תצלומים מודפסים, מידות משתנות, מבוצע על ידי דמיטרי וילנסקי
באדיבות האמן ו־KOW ברלין

"כיום השאלה היא לא איך לסרב לכל אפשרות ליצור אמנות במצב הרה אסון, אלא איזה סוג אמנות נדרש בשעה שניצבים מול אסון." שטו דלת (מה ניתן לעשות?) (סנט פטרסבורג, נו' 2003) – ששמו מגיע מספר באותו השם שנכתב ב־1863 על ידי ניקולאי שרנישבסקי – הוא קולקטיב אמנים וסופרים מרוסיה במקור, אשר מבקשים למזג יחד תיאוריה פוליטית, אמנות ואקטיביזם תוך דגש על המצב הפוסט־סוציאליסטי הנוכחי וריבוי האסונות והטרגדיות בו. בתערוכה הם מציגים מקבץ רחב של דימויים הלקוחים מפלטפורמות מקוונות, ובעיקר מרשתות חברתיות. העבודה, **Performance Practices of Our Time**, נוצרה ב־2017, שלוש שנים לאחר הסיפוח של חצי האי קרים ופרוץ המלחמה במזרח אוקראינה. הרגע ההיסטורי הזה אופיין על ידי התנעה המונית ואיפריאליסטית של אזרחים רוסיים שבאמצעות התארגנות חברתית ספונטנית החלו לממש את רעיונותיהם – הספק־נאיביים ספק־קודרים – אודות תהילה צבאית. במהלכה, הם יצרו מספר פולחני זכרון תמוהים לנצחונות ומלחמות העבר של מדינתם.

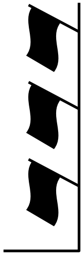

ארביט סיטי
In Search of Happiness, 2018

דגלים ומוטות, מידות משתנות

"על ידי כך שנדע להבחין ברגע המדוייק בו מתרחשת דחיקה לשוליים, נוכל למרוד נגדה". פוליטיקה עכשווית יוונית, תרבות יוונית עתיקה ונוכחות חזקה של הים האגאי, כל אלה מתמזגים יחד בעבודתם של ארביט סיטי (אתונה, נו' 2011), קבוצת אמנות חזותית המתמקדת בתפיסות של חלל ציבורי ומה שכינה קרל יונג "הלא־מודע הקולקטיבי". שם הקבוצה נובע מקיצור המילה "arbitrary" [שרירותי]. בעבודה המוצגת במרכז מופיעה קבוצת אותות ימיים, שפת קוד שהיא אוניברסלית במהותה. כאן, מערכת הסמלים המשמשת לתקשורת בים מופעלת על תחום דיבור האספירציה או ההגשמה העצמית, שעה שהיא מאייתת את המשפט "in search of happiness" [בחיפוש אחר האושר].

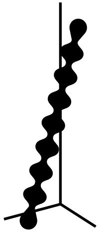

איי קאסן

Endless Hour, 2022

שעון חול מותאם אישית, 150×12ø ס"מ
באדיבות Maisterravalbuena, מדריד, ו־Galleri Nicolai Wallner, קופנהגן

"זוהי גם חוזקה וגם חולשה להשאיר יצירה פתוחה לפרשנות. הרבה הופך להיות תלוי במי שמגיע לראות אותה ומתי". הפרקטיקה האמנותית של איי קאסן (קופנהגן, נו' 2004), ששמה נובע ממערכת האבטלה הדנית, מייצרת דקונסטרוקציה לחפצים מוכרים – פעמים רבות עם הומור מרומז – על מנת להדגיש את האופנים בהם מוסכמויות אסתטיות משפיעות על תפיסת המציאות שלנו. עבור התערוכה "לא בשמי", איי קאסן יצרו עבודה שמערערת על מושגי הזמן והייצור בכך שהם מציגים שעון חול ובו תשע שפופרות זכוכית במקום שתיים.

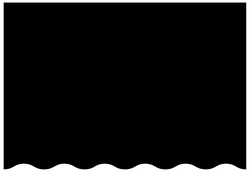

רפאני

The People and the Stars on the Wave, 2017

הדפס דיגיטלי על בד, 500×600 ס"מ

"אנחנו אחוזים בפחד מפני פספוס של משהו... אז אנחנו מוודאים שאנחנו נמצאים בכל מקום ובכל דבר. אנחנו יוצרים טבלאות כדי לטפס עד לפסגה. מי שמחליט על הסדר הוא הוא הריבון". כקבוצה המושתת על כללים דמוקרטיים מובהקים, רפאני (פראג, נו' 2000) עוסקת זמן רב באמנות ציבורית, במבניהן של תערוכות, וכן באפשרויות המטאפוריות של אמנות. במסגרת התערוכה, רפאני מציגים וילון שתפקידו להדגיש את ייעודו הבסיסי כחיץ בין מי שפועל (השחקנים) לבין מי שמתצפת (הקהל). הדימוי שעל הוילון הוא מטאפורה לסוג מסויים של פוליטיקה הנעוץ בנשיאת דרשות והבטחות, כמו גם בפילוג ואמביציה חסרת רחמים לצמיחה.

האנשים מאוטרפן

Contact Improvisation, 2022

חיתוכי ויניל, מידות משתנות, אתרים משתנים
נהגה על ידי פרנק אפרטה

הפרקטיקה האמנותית של האנשים מאוטרפן (פריז, נו' 1994) חוקרת את המנגנונים שבאמצעותם הגוף של האינדיבידואל עורך התאמות בהקשרים של אמנות חיה ואמנות חזותית. בכך, היא חוקרת את הנורמות והמוסכמויות של תחומים אלה. בהשראת אימפרוביזציית מגע – מושג אותו הנחיל הרקדן והכוריאוגרף האמריקאי סטיב פקסטון ב־1972 – עבודת הטקסט שנוצרה לתערוכה "לא בשמי" מציגה משפט בודד בעברית ובערבית: "כל תנועה שלי מגיבה לתנועתו של האחר ומעוררת תנועה אצל האחר". העבודה מוצגת בחלל התערוכה, כמו גם במוקדים שונים ברחבי העיר, וכך משקפת את הקשר הבלתי נפרד של הגוף שלנו והתנהגותו מהסובב אותנו.

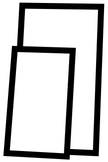

ברנדט קורפוריישן

The Earth's Tarry Dreams of Insurrection Against the Sun, 2010

הקרנת וידיאו בשני ערוצים, שני מסכי טלוויזיה שטוחים, 140×82×44 ס"מ (בערך)
באדיבות Greene Naftali, ניו יורק

"יש לנו חזית של תאגיד, אבל מאחורי הלוגו יש כאוס מוחלט". ברנדט קורפוריישן (ניו יורק, נו' 1994), שהתחיל כמועדון לילה, נהפך במהרה ללייבל אופנה מחתרתי שעוקץ בהומור את שפת האופנה העלית. לאחר אירועי ה־11 בספטמבר, הקורפוריישן חווה תפנית נוספת, והפך לקו הפקת וידאו, קולנוע וטקסטים, כזה שחוקר את הגבולות שבין ישות פוליטית לישות סובייקטיבית. עבודתם בתערוכה מציגה צילומי חדשות המתעדים את דליפת הנפט של תאגיד BP במפרץ מקסיקו אשר התרחשה ב־2010. הדליפה הטילה אסון סביבתי על בעלי החיים המקומיים ולה השלכות הרסניות מתמשכות על הסביבה בדורות הבאים.

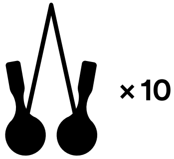

אופהוויוארה!

Fischiettetas, 2019

גומי, משרוקיות מעץ, עשרה אלמנטים וחיתוכי ויניל, מידות משתנות
באדיבות Magazzino, רומא, ו־A Gentil Carioca, ריו דה ז'נרו / סאו פאולו

"הכל זורם מהעור, חזית הגוף, אל פנים המעיים, כמו פרץ נוזלי הגוף שרוצים להגיע לאחר, לגופים האחרים, להפך לאחרים, בהתמזגות חושית". העבודה של אופביברה! (ריו דה ז'נרו, נו' 2005), מורכבת ממיצבים, מיצגים, פרסומים, יצירות וידאו וסאונד הומוריסטיים ומשחקיים, שמטרתם ליצור מצבים השתתפותיים באמצעות התערבויות ציבוריות אינטראקטיביות וארעיות, המעירות לעתים קרובות על השחיתות הפוליטית והפערים הכלכליים בברזיל. ה־**Fischiettetas** שלהם, המוצגות כאן, נוצרו עבור תערוכה במגזינו ברומא ומערבות התייחסויות תרבותיות שונות שכולן קשורות בחלב: החל בזאב הקפיטוליני, עד שלט פרסומת מונומנטלי בכיכובה של אניטה אקברג, שהפכה למקור אובססיה בסרטו של פדריקו פליני מ־1962: **פיתויו של ד"ר אנטוניו**.

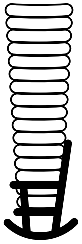

לוס קרפינטרוס

La siesta, 1998

כסא נדנדה מעץ, מיצב כריות וחוטים, מידות משתנות
© Los Carpinteros. באדיבות KOW, ברלין, ו־Galerie Peter Kilchmann, ציריך

"אנחנו מתעניינים מאוד בחפצים יומיומיים, אבל לא בגלל היופי או העיצוב שלהם או משהו כזה; אלא בגלל שהם מדברים הרבה על מה שעשינו, על איך אנחנו חיים, על איך אנחנו חושבים". עם שיטות הדומות לאלה של גילדת אומנים מסורתית, לוס קרפינטרוס [הנגרים בספרדית] (הוואנה, נו' 1992) משלבים בעבודתם היבטים של אדריכלות, עיצוב ופיסול כדי ליצור מיצבים וציורים אשר מנהלים משא ומתן על החלל שבין הפונקציונלי והלא־פונקציונלי. בעבודתם האיקונית **La siesta** המוצגת כאן, לוס קרפינטרוס ממשיכים לשנות תרחישים יומיומיים ולהפוך אותם למונומנטים סוריאליסטיים.

גלרית הקומה הראשונה

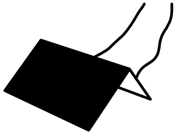

0100101110101101.org (אווה ופרנקו מאטס)

BEFNOED, 2013

וידיאו, מסכים, מסגרת פלדה בהתאמה אישית, כבלים שונים, מידות משתנות
באדיבות APALAZZO Gallery, ברשיה (איטליה), ו־Postmasters, ניו יורק

"בחלוף הזמן, ועם הופעתה של הרשת החברתית, התחלנו להתעניין יותר ויותר באי־נראות והיעלמות, אנונימיות, מחיקת נתונים, 'אי־ראייה'..." האמנות של 0100101110101101.org (ניו יורק, נו' 1995) מערבת את הנושאים האתיים והפוליטיים שעולים מראשית האינטרנט, כמו אובדן כללי של פרטיות והטשטוש שבין עובדה לבדיה. עבודתם המוצגת ב"לא בשמי", שכותרתה **BEFNOED** היא ראשי תיבות של "By Everyone, For No One, Every Day" [על ידי כולם, עבור אף אחד, בכל יום], 0100101110101101.org מערערים על פלטפורמות שירות מקוונות כמו האוטומטון הטורקי של אמזון, על ידי כך שהם משלמים לעובדים על מנת שיבצעו פעולות אבסורדיות מול מצלמת הרשת שלהם.

דה ברוס היי קואליטי פאונדיישן

The Raft of the Medusa, 2007

צילום ממוסגר ומזוגג, 100×100 ס"מ

"החיים הקצרים של האיכות הגבוהה של ברוס היו עדות לאפשרויות העכשוויות של פיסול חברתי". דה ברוס היי קואליטי פאונדיישן (ניו יורק, נו' 2004) אשר מתמקדת בביקורת מוסדית עם נטייה הומוריסטית גדושה ברפרנסים פנימיים למה שמכונה "עולם האמנות", קרויה כך על שם אמן בדיוני שנספה כביכול בפיגועי ה־11 בספטמבר. הקרן ממשיכה את מורשתו במסירות. צילום **The Raft of the Medusa** אשר עוצב בהשראת ציורו האיקוני של תאודור ז'ריקו מהשנים 1818-1819 ומוצג כאן, מתאר קבוצת אנשים אנונימיים – כולם אמנים – על רפסודה רעועה השטה באיסט ריבר של ניו יורק. יצירת המופת של ז'ריקו, שנודעה כהתגלמות הדלות וההישרדות האכזרית, ממשילה כאן את המציאות התחרותית כל כך הפוקדת אמנים צעירים בניו יורק.

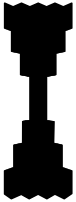

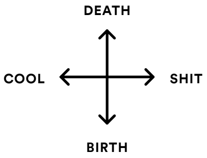

ורשה הקטנה

Babaabab, 2022
לוח MDF, 56×56×160 ס"מ

Œuvre, 2005
רישום, מידות משתנות
באדיבות Erna Hecey, לוקסמבורג

העבודה של ורשה הקטנה (בודפשט, נו' 1995), שמקורה בפרשנות היצירתית של תאוריות מבנה וצבע ומונעת על ידי עניין מעמיק במונומנטים עירוניים, מכילה פסלים, סרטים ומיצבים המפקפקים במושג הזיכרון, ההיסטוריה והתפיסה. עבור "לא בשמי", הם יצרו את **Babaabab**, עבודה שהם מתארים כ"מבנה פלינדרומי סימטרי", כי באופן היפותטי, ניתן להפוך אותה על פיה או פנימה והחוצה, ועדיין לראות את אותה הצורה. היצירה שואבת השראה מחיבורו של ארנסט ה. גומבריך משנת 1960, **אמנות ואשליה**, בו טען כי אותה תמונה ממש מאפשרת קריאות שונות לחלוטין; **רשומון**, סרטו של אקירה קורוסאווה משנת 1950, המספר סיפור אחד דרך שלושה נרטיבים שונים בעלי תפיסות סותרות; והרומן **מבוא לספרות היפה** של פיטר אסטרהאזי מ־1986, שהמוטיב המרכזי שלו הוא משולש פנרוז.

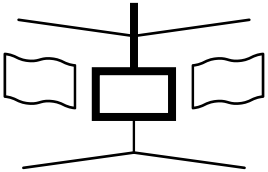

קבוצת הפרופלר

Television Commercial for Communism, 2011-2012
וידיאו צבעוני עם קול, 1:00 דקה

Flag for the New Communism, 2013-2016
רקמת משי דו־צדדית בעבודת יד על גבי דגל כותנה כבד, 121.9×182.9 ס"מ

Manifesto for the New Communism, 2013-2016
רקמת משי חד־צדדית בעבודת יד על גבי דגל כותנה כבד, 121.9×182.9 ס"מ
באדיבות James Cohan, ניו יורק

"אנחנו מנסים לטשטש את הגבולות בין הקהל, בין גבוה לנמוך, בין תרבות פופולרית לגבוהה". בהתמקדות בפרויקטי מולטימדיה בקנה מידה גדול המשלבים סרטונים, פסלים ואפילו יישומים אינטרנטיים, קולקטיב האמנים קבוצת הפרופלר (הו צ'י מין, נו' 2006) מגלה עניין מיוחד בתקשורת המונים, תוך שימוש בשפות הפרסום והתעמולה על מנת לשפר את האופן בו אנו מבינים כוח, פוליטיקה ותפיסה ציבורית. **Television Commercial for Communism**, המוצגת כאן, "מבקשת למקם מחדש את מערכת היחסים שלנו עם הכלכלה העולמית והפוליטיקה החברתית במצבן הנוכחי על ידי כך שהיא גורמת לחברות הפרסום המובילות בעולם להציע את הרעיונות הכי רדיקליים שלהן כדי למתג מחדש את הקומוניזם. היא חוזה כיצד תוצר הלוואי המשפיע ביותר של הקפיטליזם, מכונת הפרסום, יעבד את יריבו הפוליטי הקודם בהקשר שלאחרי המלחמה הקרה, שעדיין רווי באידיוסינקרטיות של המלחמה הקרה".

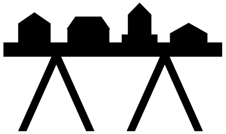

ליאו גאבין

ללא כותרת (Real Estate), 2017

קרטון, אקריליק, עץ, קלקר, מידות משתנות
באדיבות Peres Projects, ברלין / סאול / מילאנו

"האופן בו אנשים משתמשים באינטרנט כדי לבטא את עצמם מרתק אותנו מאוד. התחלנו להתעניין מאוד באינטראקציה פארא־סוציאליות, בה אתה יודע הרבה מאוד על מישהו אבל הוא לא מכיר אותך". שורשי העבודה של קולקטיב האמנים לאו גאבין (גנט, בלגיה, נו' 2000) נטועים בהקבלות בלתי מוכרות בין מושג הרדי מייד בצורת תמונות ותוכן מקוון. תרומתם ל"לא בשמי" כוללת סדרה של דגמים מוקטנים של בתים טיפוסיים בפרברי אמריקה – "עריסות החלום האמריקני" – המבוססים על צילומים שצולמו על ידי אמנים במהלך מסעותיהם בארה"ב, אבל גם דרך מחקר של דימויים מתצוגת הרחוב של גוגל וסרטים שהאמנים ראו בערוץ היוטיוב "My Neighborhood Tour".

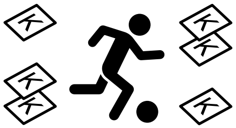

קבוצת יאנג-ז'יאנג

Capital Football, 2009

וידיאו דו־ערוצי, 45:15 דקות ו־114:09 דקות
באדיבות Vitamin Creative Space, גואנגז'ואו (סין)

Vitamin Archive

Yangjiang Group in Yangjiang, 2016

וידיאו תיעודי (16:9, צבע עם קול) 17:29 דקות
באדיבות Vitamin Archive

"בסין, קליגרפיה היא משהו אישי מאוד [...] אין קולקטיב העוסק במיוחד בקליגרפיה [...] זה יהיה מגוחך ולכן, לא נשמע כדבר". שיתוף פעולה והשתתפות הם המפתח לפעילותה של קבוצת יאנג-ז'יאנג (יאנג-ז'יאנג, סין, נו' 2002) שחתרנותה המשובבת תחת מוסכמות, ערכים ומסורות סוציו־תרבותיות – כמו קליגרפיה – מתועלת תכופות דרך ניכוס של פעולות חברותיות כמו אכילה, הימורים, לגימת תה, שתייה מרובה או ספורט קבוצתי. עבור **Capital Football**, במסגרת תרומתם ל־"לא בשמי", הקבוצה – בסיוע רבים אחרים – כתבה את **הקפיטל** של קארל מרקס משנת 1867 בפורמט של אלפי עמודי קליגרפיה; לאחר מכן, שש קבוצות שיחקו כדורגל בו זמנית בזמן שהדפים נזרקו למגרש הכדורגל. בתום המשחק, הדפים נערמו ונכבשו לכדי שטיח.

ראקס מדיה קולקטיב

The Blood of Stars, 2017

כרזה, 70×50 ס"מ
באדיבות Frith Street Gallery, לונדון, project 88 , מומבאי,
ו־Experimenter, קולקטה (הודו)

"קולקטיב המדיה ראקס ממלא אחר הציווי המוצהר של 'התבוננות קינטית' על מנת לייצר מסלול שהוא חסר מנוח בדפוסיו ומדייק בתהליכיו". ראקס (ניו־דלהי, נו' 1992) הוא מצב האקסטזה המושג ע"י הדרווישים המסתחררים, בפרסית, ערבית ואורדו, ובאנגלית השם יכול לייצג שאלות נדירות [Rarely Asked Questions] – מבטא קשר עירני ומורכב עם הזמן: העבר, הווה ועתיד. ניתן להגדיר את שיטת הפעולה שלו בצורה הטובה ביותר על ידי ציפייה, ניחוש, הסתבכות וחפירה. ה"פרקטיקה, פארא־פרקטיקה ואינפרא־פרקטיקה" של ראקס, כפי שהם מתייחסים אליה, דורשת שנבחן מחדש את מה שאנו לוקחים כמובן מאליו. בהתבסס על שיחה בין נערה צעירה לאישה על ברזל והאופן שבו הוא מחבר את גופנו לכדור הארץ ולקוסמוס, סרט המסה **The Blood of Stars** מציע שהיווצרות היקום קיימת בדם שלנו, וחוקר את התפיסות השונות של ברזל מתקופת הברזל ועד כרייה ולוחמה עכשווית. הסרט, המיוצג כאן על ידי הכרזה, הוא חלק מתוכנית הווידאו של התערוכה.

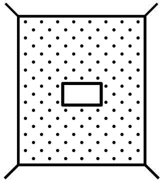

טרומאראמה

Tugu Lentera Listrik, 2013

וידיאו חד־ערוצי, הדפס דיגיטלי על מדבקה, ממדים משתנים
באדיבות Kiang Malingue, הונג קונג

"אנו נוטים להטיל ספק בכל מה שמובן מאליו... התקשורת או האינטראקציה בין אנשים באינטרנט, הבגדים שאנחנו לובשים, ההיסטוריה..." טרומאראמה (בנדונג, אינדונזיה, נו' 2006), עוסקת במושג ההיפר־מציאות בעידן הדיגיטלי וחוקרת את יחסי הגומלין בין העולם הווירטואלי לפיזי. **Tugu Lentera Listrik**, תרומתה ל"לא בשמי", מתארת מונומנט המוצב בתחנת הרכבת של בנדונג. המונומנט שהוקם ב־1926, כשהחשמל הגיע לראשונה לעיר, נהרס בשנות החמישים. דרך חגיגת המונומנט האבוד־בעבר, טרומאראמה מהרהרת בהתפתחות המואצת העדכנית ביותר של אינדונזיה. כתוצאה ישירה, סמלים ואתרים של מסורת ומורשת החלו להיעלם בתהליך ההפיכה של הערים ל"מגלופוליס מוסלמי".

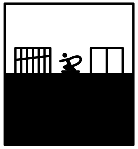

קולטוריסטס

The Mis(s)appropriation. Eglė, Queen of the Grass Snakes, 2017

מדיה מעורבת, ממדים משתנים

לדברי אחד מחבריה, "קולטוריסטס מייצרת אמנות ציבורית פרובוקטיבית על ידי מיחזור רעיונות הלקוחים מהפסיכואנליזה, הפוסט־סטרוקטורליזם, הניאו־מרקסיזם והפמיניזם הפוסט־מודרני". מתוך עניין צרוף בקריאה מחודשת של מונומנטים עירוניים, מיקומים סמליים ומיתולוגיות מקומיות, קולטוריסטס (וילנה, נו' 2005) היא קבוצת אמנים אנונימיים ששמם גולם בתוכו את "הקוליות", אך גם תרבות, תיירות וקולטוריסטה [שרירנית בליטאית]. השתתפותם ב"לא בשמי" נוצרה בהשראת המשוררת הליטאית סלומז'ה נריס ושירה משנת 1940 **The Mis(s)appropriation. Eglė, Queen of the Grass Snakes**, סיפור מיסטי וטרנסגרסיבי העוסק בתמורות אישיות, חברתיות וקסומות; על אובדן הבית, מפגשים עם זרים, אהבה ובגידה, מוות וחיים ירוקי־עד.

צ'ים↑פום מסמאפה!גרופ

BLACK OF DEATH, 2013

וידיאו, 8:53 דק'

באדיבות האמנים, ANOMALY ו־MUJIN-TO Production

"אנחנו לא באים לשנות את העולם – אנחנו רק מנסים לשקף את הזמן ואת התפקיד שלנו בתוכו." הפרקטיקה הרב־צדדית של צ'ים↑פום מסמאפה!גרופ (טוקיו, נו' 2005), מייצגת דוגמה ייחודית של "אקטיביזם מוסדי" ולעיתים קרובות לובשת צורה של מיצבים רחבי ידיים והתערבויות ציבוריות הטעונות במסרים פוליטיים חזקים שמטרתם לערער את יציבותם של הקודים החברתיים של יפן. בין 2007 ל־2008, צ'ים↑פום מסמאפה!גרופ יצרה את **BLACK OF DEATH**, "אקט גרילה אמנותי" המתועד בווידיאו, שבו הקולקטיב משתמש בעורב מפוחלץ ומשמיע צלילים מוקלטים כדי למשוך להקות עורבים בשמים שמעל אבני הדרך של טוקיו כמו מגדל טוקיו, הפרלמנט של יפן ופארק יויוגי. בשנת 2013, יצר הקולקטיב גרסה חדשה של העבודה, המוצגת כאן, הכוללת צילומים מאזור הפינוי של פוקושימה – שעדיין עומד נטוש למרות פתיחתו המחודשת – כמו גם את "השמש השחורה", הצד האחורי של **Tower of the Sun** של טארו אוקמוטו, אשר נוצר עבור אקספו 70'.

הגלריה הרב־תכליתית ע"ש מארק שימל
תכנית וידיאו

28 ביוני: אטסטרה, **FAKE NEWS – The Helicopter Club, Buenos Aires**, 2017-2022. וידיאו, 7:40 דק'

29 ביוני-2 ביולי: דה ברוס היי קואליטי פאונדיישן, **Empire**, 2009. וידיאו, 19:34 דק'

4-9 ביולי: שטו דלת, **One night in social network**, 2019. וידיאו, 29:57 דק'. באדיבות האמן ו־KOW ברלין

11-16 ביולי: ליאו גאבין, **Stories**, 2021. וידיאו, 8:24 דק'. באדיבות Peres Projects, ברלין / סאול / מילאנו

18-23 ביולי: וורשה הקטנה, **The Body of Nefertiti**, 2003. וידיאו, 6:58 דק'

25-30 ביולי: לוס קרפינטרוס, **Comodato**, 2018. וידיאו, 22:34 דק'. © Los Carpinteros. באדיבות KOW, ברלין, ו־Galerie Peter Kilchmann, ציריך

1-6 באוגוסט: רפאני, **Balance of New**, 2016. וידיאו, 18:45 דק'

8-13 באוגוסט: ראקס מדיה קולקטיב, **The Blood of Stars**, 2017. וידיאו, 12:45 דק'. באדיבות Frith Street Gallery, לונדון, project 88, מומבאי, ו־Experimenter, קולקטה (הודו)

15-20 באוגוסט: טרסראונקינטו, **Gramática de la tristeza**, 2017. וידיאו, 3:26 דק'. באדיבות Proyectos Monclova, מקסיקו סיטי ו־Galerie Peter Kilchmann, ציריך

22-27 באוגוסט: קבוצת הפרופלור, **The Guerrillas of Cu Chi**, 2012. הקרנה מסונכרנת של וידיאו דו־ערוצי, 20:04 דק'. באדיבות James Cohan, ניו יורק

לא בשמי
בגלריה ע"ש רחל וישראל פולק
28 ביוני-27 באוגוסט, 2022

אוצר: ניקולה טרצי
מחקר ואיסוף חומרים: נעה צתרי
עורכי מדריך התערוכה: ניקולה טרצי עם תמר מרגלית,
גיא ברנרד רייכמן, מוחמד טוח'י ומונא בנימין
תרגומים לעברית: אלה נובק
תרגומים לערבית: בכריה מוואסי (הקדמה) ורים ע'נאיים
(תכנית האירועים, טקסטים קצרים, תכנית הווידיאו, קרדיטים)
מפיקה: דיאנה שואף
הצבה: אהוד אלקוב ודורון הקרנות מחשב ווידיאו
הדפסות ומסגרות: בית מלאכה לצילום
חינוך: עדן בנט
עיצוב: עופרי פורטיס והגר מסר
קדם־דפוס והדפסה: ע.ה. הדפסות בע"מ
כריכה אנגלית: NOT IN MY NAME, נכתב בגופן
Limes New Roman של סוסייטה ריאליסט ו־Circular CCA

"לא בשמי", התערוכה הקבוצתית השנתית של CCA תל אביב-יפו, מתקיימת הודות לתמיכתה הנדיבה של Factory 54, נותנת החסות העיקרית לתערוכה

FACTORY 54

תמיכה משמעותית ניתנה על־ידי Fondation Pluriel pour l'art contemporain ו־IL.Collection וקרן אאוטסט לאמנות עכשווית

outset. PLURiEL POUR L'ART CONTEMPORAIN

תמיכה נוספת ניתנה על־ידי BUILDING, מילאנו; ד"ר פיליפ כהן; סוניה ס. קאמינגס; המרכז הצ'כי ו־Smartwings; המכון הדני לאמנויות; עדנה ופרופסור אביטל פאסט; Istituto Italiano di Cultura, Tel Aviv; המכון לתרבות ליטאית; Magazzino, רומא. תודה מיוחדת למכון הצרפתי בישראל.

smartwings · המרכז הצ'כי תל אביב · BUILDING

MAGAZZINO · LCI Lithuanian Culture Institute · ISTITUTO italiano DI CULTURA TEL AVIV · K: Danish Arts Foundation

אוצר התערוכה מבקש להודות לאנשים הבאים (לפי סדר האלפבית): יפעת ורוני אירני, דפנה איש־הורביץ, פרנק אפרטה, פביה בבירוז, אילריה בוצי פרי, דריו ביאסיני, יעל בן־עמי, לורטו גארין גוזמן, מושיי גורסד, גבריאל גספארי, פרנס גרוף, קנדידה גרטלר, ד"ר קרולה דור, רייס דייויס־גטיינו, באלינט הוואס, ברנדט ואן הווי, רודי הטומנה, הרברט הנס, בת'אני ווידריץ', ניצן וולנסקי, דמיטרי וילנסקי, ונז'י ז'ו, משה טביבניה, אלנה טבקיה, דנה יהלומי, תמי כץ־פרימן, מירה לפידות, סוזנה מוחמד גטורנו, אן מוסרי־מרליו, היביקי מיזונו, רוברט מיקולס, נטלי ממן־כהן, תמר מרגלית, מוניקה נארולה, יהל נבו, ז'אן־בפטיסט נודי, פולה נוטון, נירית נלסון, רבקה סאקר, שרה סטנגל, ליליה לורה סטנקייביץ גונזלס, פולינה סטרוגנובה, מריה סיקה, מוניקה סנז, רולאנדו פלורס, רביד פלקסר, טומי פרלשטיין, פדריקו צוקרפלד, דייויד קורינק, גבריאל קזרס, מירב קטרי, אלנה קידושיוטה, פטר קילכמן, ג'ון קלסי, לאימה קרייויטה, רותם רוף, לודק רטוסקי, גיא ברנרד רייכמן

CCA תל אביב-יפו
(נו' 1998)

מועצת המנהלים
סרג'יו אדלשטיין (יו"ר)
אנט בולג רוטשילד
גיל ברנדס
דרורית גארי סגל
איתי טלגם
בנו כלב
נטלי ממן־כהן
שולמית נזריאן
רבקה סאקר
מישל פולק
ג'ייקוב פרס
גיורא קפלן
תומס רום
איריס ריבקינד בן צור
עמוס שוקן
מארק שימל

צוות
מנהל ואוצר: ניקולה טרצי
אוצרת: תמר מרגלית
מנהלת הפקה: דיאנה שואף
מנהל משרד: גיא ברנרד רייכמן
מנהלת תוכן: אסראא עאבד
פעילויות חינוך: עדן בנט

CCA תל אביב-יפו נתמך בידי משרד התרבות והספורט, מינהל התרבות – המחלקה לאמנות פלסטית; עיריית תל אביב-יפו – אגף התרבות והאמנויות

0100101110101101.org (إيفا وفرانكو ماتس)
إي كاسين (A Kassen)
أربيت سيتي (Arbit City)
برنديت كورپوريشن (Bernadette Corporation)
لوس كرپينتيروس (Los Carpinteros)
تشيم↑پوم من سمابا!غروب (Chim↑Pom from Smappa!Group)
شطو ديلات (ما الذي يجب عمله؟) (Chto Delat (What is to be done?))
كولتوريستس (Cooltūristės)
إتيستيرا (Etcétera)
ليو غابين (Leo Gabin)
أهل أوترپان (les gens d’Uterpan)
بروس هاي كواليتي فاونديشن (The Bruce High Quality Foundation)
وارسو الصغيرة (Little Warsaw)
أوبابيفارا! (OPAVIVARÁ!)
مجموعة البروپيلر (The Propeller Group)
حراك جماهيري (Public Movement)
رفاني (Rafani)
رقص ميديا كولكتيف (Raqs Media Collective)
سوسييتي رياليستي (Société Réaliste)
رينا سپولينغس (Reena Spaulings)
تيرسيرونكيتو (Tercerunquinto)
طروماراما (Tromarama)
ومجموعة يانغجينغ (Yangjiang Group)

«ليس باسمي» معرضٌ جماعي يضم مساهمات لفنانين وفنانات لا يعملون بمفردهم ولا يقدمون أعمالهم الفنية بأسمائهم الشخصية، وهم: 0100101110101101.org (إيفا وفرانكو ماتس)، إي كاسين (A Kassen)، أربيت سيتي (Arbit City)، برنديت كورپوريشن (Bernadette Corporation)، لوس كرپينتيروس (Los Carpinteros)، تشيم↑پوم من سمابا!غروب (Chim↑Pom from Smappa!Group)، شطو ديلات (ما الذي يجب عمله؟) (Chto Delat (What is to be done?))، كولتوريستس (Cooltūristės)، إتيستيرا (Etcétera)، ليو غابين (Leo Gabin)، أهل أوترپان (les gens d’Uterpan)، بروس هاي كواليتي فاونديشن (The Bruce High Quality Foundation)، وارسو الصغيرة (Little Warsaw)، أوبابيفارا! (OPAVIVARÁ!)، مجموعة البروپيلر (The Propeller Group)، حراك جماهيري (Public Movement)، رفاني (Rafani)، رقص ميديا كولكتيف (Raqs Media Collective)، سوسييتي رياليستي (Société Réaliste)، رينا سپولينغس (Reena Spaulings)، تيرسيرونكيتو (Tercerunquinto)، طروماراما (Tromarama)، ومجموعة يانغجينغ (Yangjiang Group).

في عصر العملات المشفرة وسلسلة الكتل [blockchain] والأسماء المستعارة المنتشرة عبر الإنترنت، وفي حقبة نشهد فيها صعود أشكال بديلة للتداخلات المجتمعية، حلّ بيننا صنفٌ جديد من الفنانين والفنانات. يوسّع صنف الفنانين.ات الجديد هذا المفهوم التقليدي للتعاونيات الفنية، ويتحدى فكرة وضع التوقيع على العمل الفني وفهمنا للفنّ بوصفه شغلًا [labor]. صنف الفنانين.ات الجديد هذا عبارة عن تحالف بين زملاء يعملون بأسماء وهمية مستمدة من علامات تجارية ومصطلحات اقتصادية (شركة، شراكة، هيئة)، العلوم الاجتماعية والجغرافيا (حركة، مدينة)، والإنترنت (نطاق إنترنتي مثل org).

صنف الفنانين.ات هذا ليس مجرد «تعاونية» جماعية بل كيان يتأرجح بين التفرد والتعددية، يتصرف وفق قواعد ودوافع مختلفة – كَوكيل خاص، أو وكيل مزدوج، أو وكيل مستقل. يجمع هذا الصنف الجديد بين خلفيات

متعددة التخصصات: الرقص والفلسفة والتصميم والعمارة والتربية والنشاط السياسي الاجتماعي، والمزيد. تلتقي هذه المجالات في نقاط تقاطع مشتركة، من بينها نقد تخريبي مسلّي للرموز الوطنية مثل العلم، ومعاينة هوية المكان الحضري مثل النصب التذكارية في المدينة وطرح أسئلة حول حرية التنقل والحركة. تتخذ هذه الأفكار لها أشكالًا تعبيرية متنوعة، ويتم طرحها عبر أعمال فنية مفاهيمية وأعمال إنشائية ضخمة، إقامة معارض، نصوص، أغراض، وأعمال فنية منوطة بالوقت مثل أعمال الفيديو المعروضة هنا في معرض-داخل-المعرض في صالة العرض متعددة الاستخدامات على اسم مارك شيمل.

هذا المعرض الجماعي هو معرضٌ لمجموعات فنية وُضع له عنوان «ليس باسمي» بغرض خلق مساحة يتاح فيها لهذه المواقف المختلفة أن تتجاور في سياق مترابط، أن يتبادلوا المعرفة، أن يصطدموا ببعضهم البعض، ويعيد تعريف مفاهيم التأليف، الإبداع، التوقيع والعمل في مجال الفن المرئي. في هذا المعرض، تفوق المصلحة المشتركة على التحصيل الفردي لكل فنان، وعدد الفنانين.ات المشاركين.ات في المعرض غير معروف. وأخيرًا، يطمح «ليس باسمي» أن ينتشر حول العالم وأن يبرز في حضوره في أماكن شتى، يشمل ذلك الأماكن التي يعمل فيها الفنانين.ات المشاركين.ات في المعرض، وهي: الأرجنتين، بلجيكا، برازيل، كوبا، جمهورية التشيك، الدانمارك، فرنسا، اليونان، هنغاريا، الهند، إندونيسيا، إسرائيل، إيطاليا، اليابان، ليثوانيا، المكسيك، الصين، روسيا، الولايات الأمريكية المتحدة، وفييتنام.

البرنامج العامّ

الخميس، 30 أيار (2019)، 22:40
حوار | أهل أوترپان

الأربعاء، 11 أيار، 20:00
حوار | 0100101110101101.org (إيفا وفرانكو ماتس)

الثلاثاء، 28 حزيران، 19:00
حلقة نقاش | شطو ديلات (ما الذي يجب عمله؟)، رفاني وكولتوريستيس، يديرها نيكولا ترتسي (بالإنجليزية)

الخميس، 30 حزيران، 18:30-19:00 و 19:00-19:30
اداء | حراك جماهيري، **خمس لمسات**، 2022

الأربعاء، 6 تمّوز، 20:00
نقاش عامّ | حول كلّ من **La siesta** للوس كربينتيروس بإدارة تامي كاتز-فرايمان، **BLACK OF DEATH** لتشيم↑پوم من سمابا!غروب بإدارة نيريت نيلسون؛ **The Blood of Stars** لرقص ميديا كولكتيف تديرها روتيم روف (باللّغة العبريّة)

السّبت، 9 تمّوز، 11:00
جولة في المعرض (بالإنجليزيّة) / مختبر ألسبت للأطفال

الخميس، 14 تمّوز، 19:00
بث | بيرنديت كوربوريشين، **Get Rid of Yourself**، DV 64:00 دقيقة.
بإذِن من Greene Naftali، نيويورك

السبت، 23 تمّوز، 12:00
جولة في المعرض (بالعبريّة)

الخميس، 28 تمّوز، 21:00
اداء | حراك جماهيري، **روتين الطوارئ**، 2019

السبت، 6 آب، 11:00
جولة في المعرض (بالعربيّة) / مختبر ألسبت للأطفال

الخميس، 11 آب، 19:00
بث | بيرنديت كوربوريشين، **Get Rid of Yourself**، DV 64:00 دقيقة.
بإذِن من Greene Naftali، نيويورك

السبت، 27 آب، 13:00
حلقة نقاش | حراك جماهيري، إيكاسن وأربيت سيتي يديرُه بالإنجليزيّة نيكولا ترتسي

قد تطرأ بعض التغييرات على الوقت والمواعيد المحدّدة أعلاه.
للمزيد من العلومات، يرجى زيارة موقعنا: www.cca.org.il

الأعمال في المعرض

خارجاً

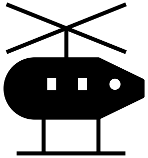

إتيستيرا

FAKE NEWS – The Helicopter Club, Buenos Aires

2017-2022

وسائط مختلطة، بأحجام مختلفة

«الخطأيةُ تمخّضت من خطأ: في أوقات الرقابة، نرى أنفسنا عرضةً لنواجه لغتنا، لنذهبَ بالاستعارات إلى حدودها القصوى، لنروي الأشياء دون أن نسمّيها». تأسّست «إتيستيرا» في بوينيس أيريس في العام 1997، وهي جماعةٌ متعدّدة المجالات تضمّ فنانين تصويريين وفناني أداء، وشعراءَ وممثّلين. ساهمت الجماعة في إرساء The international Errorist Movement [حركة الأخطاءِ الّدوليّة]، وهي حركة تسلّط تدخلاتها في مجال الفعالية والنشاط الإجتماعي، الضوءَ على الإمكانات السياسية للخطأ والعبثيّة. تشترك المجموعة في نيّة إخراج الفن من دائرته ونقله إلى حقل التفاعلات الإجتماعية، مثل احتجاجات الشوارع، وتأطير هذه التفاعلات عينها، في قلب بناءَ الإنتاج الثقافي. أما بالنسبة لمساهمتها في هذا المعرض، فإنها قد قامت بإعادة إنشاء دعامةٍ كانت قد استخدمتها سلفًا في واحدٍ من

تحركاتها. ففي العام 2017 وفي خضم الإضطرابات السياسيّة والإقتصادية القائمة، اكتسح الأرجتنيون الشوارع في احتجاجات جماهيريةً غفيرة. وقد قامت حركة الأخطاءِ الّدوليّة بالالتحاق في المظاهرات حاملةً طائرة هليكوبتر مصنوعة من الورق المقوّى، وقد ترك هذا الفعل تبعاتٍ كثيرة بعد أن أسيئ تصويره وتحريفه في الأعلام، باعتباره تابعًا للأزمة السياسية التي شهدتها البلاد في العام 2001, والتي ترك الرئيس المكلّف فيها القصر الحكوميّ بطائرة هيلكوبتر. لقد كانَ للدعامة في الواقع، علاقةٌ بالفعل الرمزيّ الذي قام به الرئيس ماوريسيو ماكري للاحتفالِ بتأييد حكومته لمصنع طائرات الهليكوبتر بهدف رسم صورة ورديّة كاذبةٍ ومشوّهة لاقتصادٍ لمّا يتعافى بعد.

ردهة

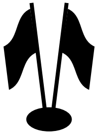

سوسيتيه رياليست

UN Camouflage (Israel/Palestine)، 2019-2022

أعلام، 100×150 سم (الوحدة)

Limes New Roman، 2009-2010

طباعة، 120×200 سم

من تقديم acb Galéria، بودابيست وGalerie Jérôme Poggi، باريس

«لقد كانَ سلوكنا معنيًا بأن يتمظهر على شكل نقد جماليّ علائقيّ، يحلُّ الطريقة التي غيّر فيها الإقتصاد والسياسة واللغة الفنّ المعاصر وأثرّوا فيه». ينضوي عمل سوسيتيه رياليست، (باريس، 2004) على تفكيك موازين القوى عن طريق الأدوات المستعملة في التواصل البصري التّابعة لها. إذ تصبح جميع الخرائط والشعارات والإشارات، فضلًا عن المعالم الهندسيّة المعروفة أهدافًا لعمليّة التحرّي النقدي. في «ليس باسمي»، تعرض سوسيتيه رياليست نسخًا جديدة لاثنين من أعمالها التي تصبّ في سياق المعرض القائم. أولًا، من المفترض أن يحمل المعرض اسم **Limes New Roman**، وهو وجه من وجوه الطباعة (نوع من الخطوط

المستخدمة أثناء الطباعة)، حيث يأخذ كلّ حرف من حروف الأبجدية اللاتينية الكلاسيكية سواءَ كانَ صغيرًا أو كبيرًا شكلَ جدارٍ منفصلٍ عن باقي المعمورة، ويتم استخدامه عبرَ التّاريخ لتوضيح اسم المعرض. وثانيًا، ستعرض الفرقة نفسها، عملًا سابقًا لها يحمل اسم **UN Camouflage** (جُعلَ قائمًا للمرة الأولى في العام 2013). وهو عبارة عن عرض لمجموعة من أعلام وطنية تتكاتف معًا لتشكل نمطًا تمويهيًّا وفقًّا لطبقات الألوان المختلفة ونسَبها المتباينة، كما أنها تتبنى المنطق عينه الذي صيغت على شاكلته الأعلام الإسرائيلية والفلسطينيّة.

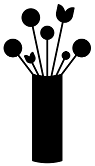

تيرسيرونكيتو

Vendedor de flores، 2014/2022 (أعيدَ إحياؤه)

عرض ادائي
من تقديم Proyectos Monclova، المكسيك، وGalerie Peter Kilchmann، زيوريخ

«حين نكون في عمل جماعيّ، فإننا في الأغلب الأعمّ من الوقت، لا نبادر ولا نختم، لكننا نبدأ وسرعان ما ينتهي العمل بمعيّة الآخرين وهمّة أعمالهم، إذ يقحمون أنفسهم داخل المشروع وفي صيرورة بنائه ونموّه». لا يقتصر عمل تيرسيرونكيتو، (مونتيري، المكسيك 1998) – الذي يمكن أن يُترجم اسمهما تقريبًا من الإسبانية إلى «ثلث الخمس» – على ولوج الفضاءات العامة والخاصة، ومساءلة الحدود الفاصلة بينهما، بل إنّها تعيد النظر في المكونات التي تبنى عليها أنظمة هذين القطبين. أما فيما يتعلّق ب-**Vendedor de flores** فإنّ العمل الذي أبدعَ في الأصل لمتحف كانت بوشوم، (ألمانيا) هو عبارة عن ردّة عتبة بين ضيفٍ ومضيفه: إذ إن بائع ورد كان قد لبى طلبية أحدهم وأبرقه باقة وردٍ وحصل في المقابل على جولةٍ تسنى له عبرها الإطلاع على تشكيلة المعرض ومهمته الإجتما-مؤسساتية. وفي CCA تل أبيب-يافا، قامت مؤسسة غير تشكيلية بتبني الحدث نفسه، مبقية على الجولة نفسها واستبدلتها بجولةٍ على معرض «ليس باسمي» الجماعيّ.

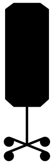

رينا سپولينغس

Dealer Rack (Porte-Galleristes)، 2007

بطاقات بريدية، حامل بطاقات بريدية، 182×50ø سم
مجموعة الدكتور فيليب كوهين، هرتسليا (إسرائيل)

«قد يكونُ أمرًا محرّرًا أن لا نكون أنفسنا دومًا حين نعمل، أن ننسى الفنانَ الذي كنّاه في مرحلةٍ سابقة». تأسّست رينا سپولينغس في نيويورك 2005، وقد نشأت بالأساس على يدِ «بيرنديت كوربوريشين» وهي مشاركٌ آخر في المعرض القائم. تعتبر هذه الجماعة مجهولة الهُوية، منظّمةً جماعيّة تتخذ وجودها على شكل رواية، ولكن أيضًا كشخصيّة مزدوجة، لفنانٍ تخييليّ ومعرضٍ فنيّ مؤسساتيّ. إذ أن هذه الصفة التي تجمع ما بينَ الفنانِ والمعرض تسمحُ للجماعةَ بأن تتحركَ بكلّ ليونة، بين الاثنين، وبهذا فإنّها تعيد التشكيك في مسألة الانقسامات والتسلسلات الهرميّة في ميدان الفنّ. واحدٌ من أكثرِ أعمال رينا سپولينغس شهرةً في التواطؤ التخريبيّ هو سلسلةٌ غير منقطعة من البورتيرهات لأصحاب المعارض المعاصرين، رُسمت بعدما تمّت «غوغلتهم». وفي المعرض القائم، حوّل الفنانون هذه اللوحاتَ إلى بطاقاتٍ بريديّة، معروضةً على حاملةٍ لعلّها تكونُ إحالةً إلى حاملة دوشان **للقناني الزجاجيّة** المصنوعة في العام 1914، التي قد تمثّل التذكار الأعظم في «عالم الفنّ».

حراك جماهيري

جدارٌ منهار، 2018

[عرضت القطعة لأول مرة في متحف تل أبيب للفنون]
فيديو توضيحي للتفعيلات المستقبلية، 8:51 دق

خمس لمسات، 2022

[عرض لأول مرة في Vistamare، ميلان]
اداء (اطّلعوا على البرنامج العامّ)

روتين الطوارئ، 2019

[عُرض لآول مرة في ستوكهولم]
اداء (اطّلعوا على البرنامج العاّم)
بتكليف من Public Art Agency Sweden، طوّر العمل خلال
اقامات فنيّة في كل من CCA تل أبيب-يافا وIaspis، ستوكهولم

«نهتمّ بالخيارات الجمالية والسياسية التي تؤطّر حركة جماعة من الأشخاص يعملون تحت ناصية واحدة». حراك جماهيري، (تل أبيب، 2006) فهو عبارة عن قوام أدائي تباحثي، يستكشف ثيمة خلق الهُويّات الوطنيّة، الإجتماعية والسياسية عن طريق عروض الرقص الأدائية وتصميماته العامة على نحو أخصّ، كما أنه يقوم بفحصها في الفضاءات الإجتماعية عبر إقامة مراسم ونشاطات تذكارية، بالإضافة إلى التدريبات التي يقوم بها شباب وشابات المخيمات الشبابية، وإجراءات الطوارئ وهي بذلك تقوم بفحص الكوريغرافيا الإجتماعية في الأماكن العامة. يقدّم حراك جماهيري لمعرض «ليس باسمي» دليلًا إرشاديًا يشرح عبر

فيديو، التفعيل المستقبلي لقطعة **جدارٌ منهار** التي هي عبارة عن مشهد حركات أوركستري، منسّق للغاية، يقترح جنازة وطنية، أو مراسم ذكرى ما، تتزامن مع سقوط جدار حالما ينخرط في سلسلة أحداث جماعية توافقية، حتى يبدأ بإثارة تناقضات داخلية في صميم التصور الثابت للآثار والتاريخ والسرديات الوطنية. وبالإضافة الى هذا العرض، فإن اعضاء حراك جماهيري سيجتمعون ويؤدون العروض الادائية **خمس لمسات** و**روتين الطوارئ** (انظروا البرنامج العام).

صالة عرض الطابق الأرضي

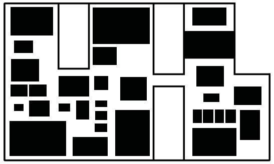

شطو ديلات (ما الذي يجب عمله؟)

Performance Practices of Our Time، 2017-2022

مطبوعات، ابعاد متغيرة، من تنفيذ وتقدمة ديمتري فيلنسكي
بإذن من الفنان وKOW، برلين

«من الضروري اليوم ممارسة الفن الذي لا يختبئ في أمان الغيتوهات المؤسسية والتربوية». شطو ديلات (ما الذي يجب عمله؟)، (أسس في سانت بطرسبرغ، عام 2003) – يأتي اسمه من الرواية التي تحمل نفس الاسم والتي كتبها نيكولاي تشيرنيشيفسكي عام 1863 – هي مجموعة من الفنانين والكتاب من روسيا تسعى إلى دمج النظرية السياسية والفن والنشاط معًا، مع التركيز في حالة ما بعد الاشتراكية الحالية، والبحث عن مسارات مبتكرة لإحياء ذكرى الماضي الاشتراكي. تتكون مساهمتهم في المعرض من مجموعة كبيرة من الصور، مأخوذة من منصات الإنترنت، وخاصة وسائل التواصل الاجتماعي. القطعة، بعنوان **Performance Practices of Our Time**، صُنعت في عام 2017 – بعد ثلاث سنوات من ضم شبه جزيرة القرم واندلاع الحرب في شرق أوكرانيا. تميزت هذه اللحظة بالتعبئة الإمبريالية المتزايدة للجماهير الروسية والتي، من خلال المبادرات الشعبية، بدأت تجسد خيالهم الساذج أحيانًا، وأحيانًا الشرير للمجد العسكري، وخلق بعض الطقوس الغريبة لإحياء ذكرى الانتصارات والحروب الماضية لأمتهم.

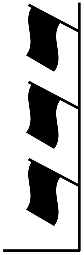

أربيت سيتي

In Search of Happiness، 2018

أعلام وأعمدة بأحجام مختلفة

«أن تعاين تلكَ اللحظة الدقيقة للتهميش يعني أن تتمكنَ من أن تتمرّد عليها». السياسة اليونانية المعاصرة، الثقافة اليونانية القديمة والظهور الطاغي لبحر إيجه، جميعها تشكل الملامح الأساسية لعمل آربيت سيتي (أسس في أثينا، عام 2011). إذ تنهض هذه المجموعة الفنيّة التصويرية، لتركّز على موتيفة الفضاء العام، «اللاوعي الجمعي» – مصطلح ابتكره كارل جونج – والذي يأتي اسمه من اختصار كلمة «arbitrary» [تعسفي]. أما العمل المعروض في المركز، فإنه يتألف من مجموعة من أعلام الإشارات البحرية (إشارات البحّارى)، ولغة مشفّرة وعالمية في جوهرها. ها هنا تنضم إشارات التواصل إلى بعضها البعض ويتم تطبيق علامات الاتصالات البحريّة على مجال الكلام التحفيزي، لتوضيح العبارة الآتية: «in search of happiness» [البحث عن السعادة].

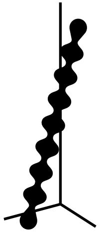

إي كاسين

Endless Hour، 2022

ساعةٌ رمليّة حسبَ الطلب، 150×12ø سم

بإذن من Maisterravalbuena مدريد، وGalleri Nicolai Wallner،كوبنهايغن

«إنّه لأمرٌ حازمٌ وضعيفٌ في آن، أن تتركَ العمل مفتوحًا أمام التأويل. لأن العمليّة تعتمد بشكلٍ كبير على الرائي وعلى الوقت الذي يرى فيه إلى العمل المعروض». تفككُ ممارسات إي كاسين الفنيّة (نشأت في كوبنهايغن في الدنمارك عامَ 2004)، والتي تستمدُ تسميتها من نظام الخدمات للعاطلينَ من العمل الدنماركيّ، المواضيع والغايات المألوفة، وغالبًا بأسلوبٍ هزليّ، للإضاءة على الطرقِ التي تؤثر فيها القناعات الجمالية على تصورنا عن الواقع. وقد اختارت إي كاسين لمعرض «ليس باسمي» عملًا يتحدّى فكرتنا عن الوقت والإنتاج عبرَ تقديم ساعةً رمليّة تتكوّن من تسع كراتٍ زجاجيّة خلافًا عمّا اعتدنا رؤيته في الساعات التقليدية التي تحتوي على اثنينَ فحسب.

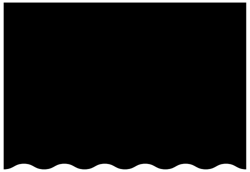

رفاني

The People and the Stars on the Wave، 2017

طباعة رقمية على ستائر 500×600 سم

«محاصرينَ بالخوف من فقدان شيءٍ ما، نحاولُ جهدنا أن نتأكدَّ من أننا في كلّ شيء وكلّ مكانٍ في آن. نخلقُ مخطّطات بهدف الصعودِ نحو القمّة. فصاحبُ السيّادة هو من يبتّ الأمور ويقرّرها». منذ نشأتها في براغ عام 2000 على أسسٍ ديمقراطيّة واضحة، تهتم رفاني بالفنّ العموميّ، الأشكال الهيكليّة للمعارض، والإحتمالات المجازية الوافرة التي يقدمها الفنّ. وقد اختارت الجماعة في إطار مساهمتها للمعرض أن تقدّم ستارًا حاجزًا يفصح عن هاجسها الأساسي الفصلُ بينَ من يتصرف ومن يكتفي بالمشاهدة وفضلًا عن هذا، تعرضُ الصورة المنقوشة على الستارة إيحالًا مجازيًا إلى أطراف سياسيّة، تكتفي بالوعظ والوعيد من جهة، كما تسعى إلى الانقطاع وتتوق بعمقٍ نحو النمو من جهة أخرى.

أهل أوترپان

Contact Improvisation، 2022

قواطع فينيل، أبعاد مختلفة، مواقع مختلفة
من تصوّر فرانك ابيرتيه

يعتمد عمل أهل أوترپان بالدرجة الأولى على آليات تكيّف الجسد الفردانيّ مع سياقات «الفنون الحية» وداخلها، والتشكيك في معاييرها واتفاقياتها الحاكمة، أي القواعد والقناعات التي من الممكن أن تقوده وتسيّره. مُلهمينَ بعبارة **Contact Improvisation** المصطلح الذي صاغه الراقص ومصمم الرقص الأميركي ستيف باكستون في العام 1972. أما فيتما يتعلق بالنص المعّد من أجل معرض «ليس باسمي» والذي يعرض الترجمتين العبرية والعربية للعبارة الآتية: «كلّ حركةٍ أوتي بها تستجيب لحركة الآخر وتثير بدورها حركةً لديه» فإنها معروضة في فضاء المعرض كما في أماكن أخرى من المدينة، وبهذا فإنها تخلق لدينا حيّز نستطيع من خلاله أن نتأمل سلوكاتنا الجسدية وما تنطوي عليه، واستحالة فصلها أي هذه الأجساد والسلوكيات عن كلّ ما يحيط بها.

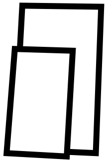

برنديت كورپوريشن

The Earth's Tarry Dreams of Insurrection

Against the Sun، 2010

فيديو بقناتي بث وشاشتي عرضٍ تلفزيونيّة مسطحتين، 140×82×44 سم (تقريباً)
بإذنٍ من Greene Naftali، نيويورك

«لدينا واجهة مؤسسيّة، لكن فوضى تامّة تعمّ خلف شعارها». بعد أن تشكلت لأوّل مرة في نادٍ ليليّ، في نيويورك عام 1994، لم يكن على برنديت كورپوريشن أن تنتظر الكثير من الوقت إذ سرعان ما أصبحت علامة أزياء تحتيّة راقية ترّوج للغة جديدة في الأزياء. إلّا أنها بعد اعتداءات الحادي عشر من أيلول، سلكت منعطفًا مغايرًا لتصبح خطّ إبداعٍ جديد للوسائط المختلفة، من فيديو وأفلام ونصوص، فاحصةً الحدود الفاصلة بين السياسيّ والذاتيّة الفرديّة، مختبرةً ميادينهما. العمل المعروض في المركز، يبرز مقاطع ولقطات إخبارية، لتسرّب النفط الذي حصل في خليج المكسيك في العام 2010 لشركة النفط البريطانيّة [British Petroleum] والذي قام وما يزال بتدمير مجموعات كبيرة من الحياة البريّة، والذي ستستمر تبعاته الخطيرة بالتأثير سلبًا على المناطق المحيطة لأجيال عدّة في المستقبل.

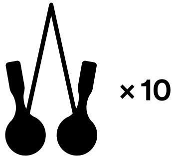

آوبابيفارا!

Fischiettetas، 2019

مطّاط، صفّارات خشبيّة، عشرة عناصر، قواطع لاصقة فينيل بأحجام مختلفة
بإذن من Magazzino، روما وA Gentil Carioca، ريو دي جانيرو / ساو باولو

«كلّ شيء يطفو من الجلد، من الحاجزِ الجسديّ، إلى الداخل العميق، مثل تدفق سوائل الجسد الذي يتوق ليتّصل بأجساد أخرى، ليصبح آخرَ، في انصهارٍ حسّيّ». تعتبر التركيبات الفنية الرطبة بحسّها الهازئ، والعروض الأدائية، والمنشورات، فضلًا عن الأصوات والفيديوهات، الملامح الأساسية لأعمال آوبابيفارا! التي تولّدت في ريو دي جينيرو في العام 2005. وهي بهذا تهدف إلى أن تخلقَ حالةً تواصليّة، تشاركيّة، عن طريق تفعيل مشاركة العامّة وتمكينهم. وتتخذ من الفساد السياسي والنظام الإقتصادي المتفاوت في البرازيل، مادةً دسمة لأعمالها. **Fischiettetas** المعروضة هنا، كان قد تم العمل عليها من أجل معرض Magazzino في روما. العمل يدمج المراجع الثقافية المتباينة، المرتبطة بالحليب: من ذئب الكابيلوتين، إلى اللافتة الضخمة للوح الإعلانات الذي يبرز أنيتا إيكبرغ والذي يصبح مصدر هوسٍ لبائع الحليب بعدما يقع نظره عليه، في فيلم للمخرج الإيطالي فدريكو فليني بعنوان **غواية الدكتور أنطونيو** الذي كان قد أخرجه عام 1962.

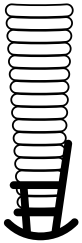

لوس كرپينتيروس

La siesta، 1998

كرسي خشبي هزّاز، وسادات وأسلاك تركيب، بأحجام مختلفة
© لوس كرپينتيروس. بإذن من KOW، برلين وGalerie Peter Kilchmann، زيوريخ

«إننا لمهتمّون جدًّا بالأعمال اليوميّة، ولكن هذا ليس لأنها جميلة ومصمّمة بطريقة ما، بل لأنها تتحدث عمّا فعلناه، عن كيف نعيش وكيف نفكّر». بالأساليب عينها التي يجترحها الحرفيون التقليديّون تدمج جماعة لوس كربينتيروس [والتي تعني «النّجارون» بالإسبانيّة، والتي تأسست في هافانا عام 1992]، جوانب متباينة من الهندسة المعماريّة، التصميم، والنحت، بهدف خلق تركيبات فنيّة ورسومات، تفاوض بين المسافة بين ما هو عمليّ وما ليس عمليًّا. في عملهم الشهير **La siesta** والمعروض هنا، يكمل لوس كرپينتيروس عملهم في تعديل السيناريوهات اليومية المعاشة وتحويلها إلى نصب تذكارية سرياليّة.

صالة عرض الطابق الأول

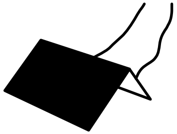

0100101110101101.org (إيفا وفرانكو ماتس)

BEFNOED، 2013

فيديو، شاشات، إطار فولاذي مخصص، كابلات متنوعة، أحجام مختلفة
بإذن من غاليري APALAZZO، بريشيا (إيطاليا) و Postmasters، نيويورك

«مع مرور الوقت، وفي ظلّ تطور وسائل التواصل الإجتماعيّ، نصبح يومًا بعد يوم أكثر اهتمامًا بالغياب والاختفاء، وعدم الكشف عن الهُوية وحذف البيانات، وعدم الرؤية». يتضمّن عمل 0100101110101101.org التي نشأت في نيويورك في العام 1995، القضايا الأخلاقيّة والسياسيّة الناتجة من بدأ ظهور الإنترنت، مثل الفقدان التام للخصوصيّة وتشويه الخيال والحقيقة. وفي سياق عملهم في معرض «ليس باسمي»، والتي يكن عنوان عملهم **BEFNOED** اختصاراً لجملة «By Everyone, For No One, Every Day» [من قبَلِ الجميع، إلى لا أحد، كلّ يوم] تسعى 0100101110101101.org لتخريب بعض منصّات الخدمات مثل Amazon Mechanical Turk عبر الدّفع لعملاء مجهولي الهّوية على شرط أن يقوموا بأفعال عبثيّة أمام كاميرا الويب الخاصّة بهم.

بروس هاي كواليتي فاونديشن

The Raft of the Medusa، 2007

صورةٌ مؤطّرة ومصقولة، 100×100 سم

«إن حياة بروس هاي كواليتي القصيرة، هي شهادة على الإمكانيات المعاصرة للنحت الجماعيّ». موليةً تركيزها على النقد المؤسسي مع نبرةٍ فكاهية وعزم مليء بالتلميحات الداخلية إلى ما يسمّى «عالم الفنّ»، تعمل المؤسسة منذ إرهاصاتها الأولى في نيويورك عام 2004 على إحياء ذكرى فنانٍ تخييلي يشارُ إليه على أنه كان قد هلَك في اعتداءات الحادي عشر من أيلول؛ بعدما سُمّيت باسمه. اقتبست المجموعة الصورة المعروضة في «ليس باسمي» من اللوحة الشهيرة للرسام الفرنسي تيودور جيريكو والتي كان قد رسمها بين العامين 1818و 1819 والتي حملت العنوان ذاته **The Raft of the Medusa**. يصور الفوتوغراف المعروض في «ليس باسمي» مجموعةً من الشباب المجهولين - جميعهم فنانون - على قارب شراعيّ متداعٍ يبحر في نهر على الضفة الشرقيّة في نيويورك. إن تحفة جيريكو الفنيّة المحتفى به بوصفها المثال الأعمق للفقر المدقع والمكافحة الوحشية للبقاء على قيد الحياة، تُعرَض هنا على شكل فوتوغراف لتصوير الواقع شديد التنافس للفنانين الشباب المقيمين في نيويورك.

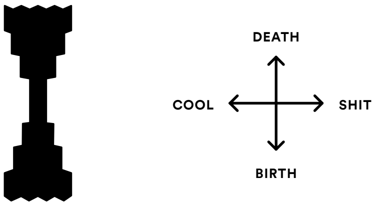

وارسو الصغيرة

Babaabab، 2022

لوح خشب ليفي متوسط الكثافة، 160×56×56 سم

Œuvre، 2005

رسم، بأبعاد متباينة

من تقديم Erna Hecey، لوكسمبورغ

نبعت أعمال وارسو الصغيرة التي أنشأت في بودابيست في العام 1995، من التفسير الإبداعي للنظريات الهيكليلة ونظريات اللون، مدفوعة باهتمام عميق بآثار المدينة ومعالمها. يتألف عمل المجموعة من منحوتات وأفلام وتنصيباتٍ تعيد النظر في التاريخ والذاكرة والإدراكات العامّة. قامت وارسو الصغيرة بتجسيد عملها الفني **Babaabab** من أجل المعرض القائم «ليس باسمي» وقدّموه على أنه هيكلٌ متناظر متماثل، حيث يمكن تطويعه وقلبه رأسًا على عقب، في جميع الاتجاهات ومن الداخل والخارج، وسيبقى محتفظًا بالشكل ذاته. القطعة مستوحاة من أطروحة إرنست إتش جومبريتش من عام 1960، عنوانها **Art and Illusion** والتي جادلت بأن الصورة الواحدة تقدّم قراءات متعدّدة ومختلفة. بالإضافة إلى فيلم **راشومون** من عام 1950 للمخرج أكيرا كوروساوا الذي يروي قصة واحدة من خلال ثلاث روايات مختلفة متناقضة في جوهرها ومنظورها. ورواية بيتر إسترهازي **An Introduction to Literature** الصادرة عام 1986 والتي يهيمن مثلث بنروز على سلسلة أحداثها.

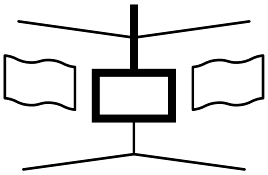

مجموعة البروبيلر

Television Commercial for Communism، 2011-2012

فيديو ملوّن مع تأثير صوتي، 1:00 دقائق

Flag for the New Communism، 2013-2016

علم ذو وجهين، من القطن الثقيل والحرير، مطرز يدويًا بطول وعرض، 121.9×182.9 سم

Manifesto for the New Communism، 2013-2016

علم مطرز يدويًا، منسوج بالقطن الثقيل والحرير، 121.9×182.9 سم

بإذن من James Cohan، نيو يورك

«ما نحاول القيام به هو طمس هذه الخطوط الفاصلة بين الجماهير، بين ما هو جيّد ورديء، بين الثقافة الشعبيّة والثقافة العامّة». من خلال التركيز على مشاريع الوسائط المتعددة واسعة النطاق والتي تتضمّن مقاطع فيديو ومنحوتات وتطبيقات مبوّبة على الويب، تولي مجموعة البروبيلر (تأسست في هو تشي مينه في عام 2006)، اهتمامًا خاصًّا للتواصل بين الحشود، مستعملة اللغات التي غالبًا ما تكون رائجة في الدعايات والبروباغندا، بهدف تغيير فهمنا للقوّة، السياسة والتصورات العامّة. **Television Commercial for Communism** «يسعى لتغيير علاقتنا مع الاقتصاد العالمي والسياسات الإجتماعية، من خلال جعل أكبر شركات الدعاية الرائدة في العالم، تقديم أكثر أفكارها راديكالية بهدف إعادة تقديم الشيوعيّة على خلاف ما يتصوّر. وهي بهذا تحاول أن تبين كيف أن العنصر الأساسي لجوهر الرأسمالية، عن طريق الآلات والبرامج الدعائية، والمنتجات التابعة لها، يعني العمل على محاربة الخصم السياسي السابق في مرحلة ما بعد الحرب الباردة وهي أي الرأسمالية ما تزال مشبعةً بخصوصيات الحرب الباردة نفسها».

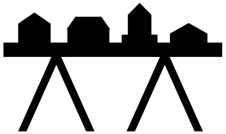

ليو غابين

غير معنونة (Real Estate)، 2017

كرتون، طلاء إكريليك، خشب، ستايروفوم، أبعاد مختلفة
تقدمة Peres Projects برلين/ سول/ ميلان

«تدهشنا الطريقة التي يستخدم فيها النّاس الإنترنت للتعبير عن أنفسهم. لقد أصبحنا مهتمين فعلًا بالتفاعل شبه الاجتماعيّ، حيث تعرفُ الكثير عن شخصٍ ما مع أنك مجهول بالنسبة لهم». إن عمل ليو غابين، جماعة التي نشأت في غنت، في بلجيكا عام 2000 متجذرٌ في تماثلات مجهولة، بين مفهوم **الموضوع الموجود** [objet trouvé] والصور المعثور عليها، ومحتوى الإنترنت. أما فيما يتعلق بمعرض «ليس باسمي» فإن مساهمتهم تتألف من النماذج المصغّرة لبيوت تقليدية، نموذجية من ضواحي أمريكا. «مهد الحلم الأمريكي»، استنادًا إلى مجموعة من الصور الفوتوغرافية، كانت الجماعة قد أخذتها أثناء تجوالها في الولايات المتحدة الأمريكية، ولكن أيضًا من خلال بعض عمليات البحث التي تمّ رصدها على خريطة غوغل التي تظهر الشوارع ومواقعها، والفيديوهات التي قام الفنانون بمشاهدتها على يوتيوب والتي جاءت تحت عنوان **My Neighborhood Tour** [جولة في حارتي].

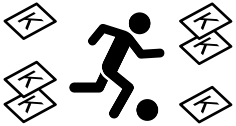

مجموعة يانغيانغ

Capital Football، 2009

فيديو بقناتيّ بثّ، 45:15 و 114:09 دقيقة
بإذن من Vitamin Creative Space غوانزو، (الصّين)

Vitamin Archive

Yangjiang Group in Yangjiang، 2016

فيلم توثيقي (16:9، لون، مع صوت) 17:29 دقيقة
بإذن من Vitamin Archive

«يعتبرُ فنّ الخطّ في الصّين أمرًا شخصيًّا جدًّا... ولا توجد أية جماعة منخرطةٌ في هذا المجال تحت لواءٍ واحد [...] إذ أنّ هذا سيكون سخيفًا وغير معترفٍ به». تعدُّ المشاركة والتعاون مفتاحين أساسيين لفهم طبيعة عمل مجموعة يانغيانغ التي نشأت في الصين عام 2002، كما أنّها غالبًا ما تعيد التشكيك في القناعات الاجتماعية والثقافية، والعادات والتقاليد مثلّ فنّ الخطّ وتحرّفها، وهذا السلوك مرتبطٌ عادة بسلسلة من التمظهرات التي تتناول الاشياء اليومية والمعهودة، مثل تناول الطّعام، المضغ، شرب الشّاي ومشروب بينغ [Binge] أو حتى اللعب في مجموعات رياضيّة. في سياق المساهمة في المعرض القائم مع العمل **Capital Football**، وبمساعدة عدّة أشخاص آخرين، قامت المجموعة باستحضار كتاب كارل ماكس **رأس المال** الصادر عام 1867 وإعادة كتابته وملأ الآلاف من صفحاته مستعينةً بفنّ الخطّ، ثمّ قامت ستّ فرقٍ بلعب كرة القدم بينما كانت الصفحات تنهال عليها. وبعدما انتهت المباراة، جُمعّت الصفحات وضمّت معًا لتتحوّل إلى سجّادةٍ ورقيّة، وهي القطعة التي ستعرض في «ليس باسمي».

رقص ميديا كولكتيف

The Blood of Stars، 2017

ملصق، بوستر 70×50 سم
بإذن من Frith Street Gallery، لندن، project 88، مومباي
وExperimenter، كولكوتا (الهند)

«تتبع رقص ميديا كولكتيف واجبها المعلَن فيما يتعلق بالتأمل الحركي، بهدف شقّ مسارٍ لا يهدأ في أشكاله، ولا ينحو إلّا الدّقة في إجراءاته». أما فيما يتعلق بالتسمية، فإن الاختصار الذي تقدمه الترجمة الإنجليزية يشير بحروفه الأربعة [Raqs] إلى الأسئلة التي نادرًا ما تطرح، أي [Rarely Asked Questions] بالإنجليزية، وإذا أردنا أن نفهم أكثر، المغزى من التسمية في كلّ من اللغات العربية والفارسية والأوردو الهندية فإنها تشير إلى حالة الانتشاء التي يصل إليها دراويش المولوية أثناء رقصهم. أنشأت جماعة رقص في نيو ديلهي في العام 1992 وهي تحاول أن تخلق ارتباطًا عميقًا وحيويًا مع كلّ من الحاضر والماضي والمستقبل. كما يمكن تحديد طريقة عملها، عن طريق التشابك والتخمين، والتنقيب والرّصد. إذ إن الممارسة الكاملة وشبه الممارسة، والممارسة الأساس كما يعرفنها، تتطلب منا أن نعيد النظر في الأشياء التي نراها أمورًا مفروغٌ منها. وبهذا فإن الفيلم المعروض **The Blood of Stars** والذي يستند إلى محادثة بين فتاة صغيرة وامرأة، عن علاقة الحديد بأجسادنا وكيف أنه يربطها بالأرض وبالكون، يقترح أن التكوين الأساس للكون هو عملية داخلية تحصل في دمائنا، كم أنه يقدم شرحًا مختلفًا عن تاريخ الحديد من العصر الحديدي إلى عصر التعدين الحالي. الفيلم المشار إليه بهذا الملصق الإعلاني هو جزء من برامج الفيديو التي سيعرضها المعرض تباعًا.

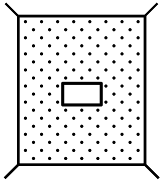

طروماراما

Tugu Lentera Listrik، 2013

فيديو بقناة بثّ واحدة، طباعة رقميّة على ملصق، أبعاد متغايرة
بإذن من Kiang Malingue، هونغ كونغ

«نميل إلى التشكيك في كلّ ما هو مأخوذ على أنه أمر مفروغ منه... التواصل والتفاعل بين الناس على الإنترنت، الثياب التي نرتديها، التاريخ... » تستكشف طروماراما (أنشأت في باندونغ في أندونيسيا عام 2006) العلاقة المتداخلة بين العالم المادي والإفتراضي. وهي من خلال هذا العرض **Tugu Lantera Listrik** والذي يجري عرضه كمساهمة في معرض «ليس باسمي» فإنه يصوّر نصبًا تاريخيًا لمحطة باندونغ للقطار، التي عمّرت في العام 1926 مع وصول الكهرباء إلى المدينة، والتي هدمت في خمسينيات القرن الماضي. من خلال الاحتفال بهذا النصب التذكاري الضائع في الماضي، يعكسوا طروماراما أحدث التطورات المتسارعة في إندونيسيا. عبر احتفائها، بهذا النصب التذكاري المفقود من الماضي، فإن طروماراما تعكس أحدث التطورات المتسارعة التي شهدتها أندونيسيا. إذ تشهد المدينة اليوم تحولًا كبيرًا في تراثها وتقاليدها، ومعالمها الخاصة والمميزة، بعدما تحولّت إلى «واحدة من أكبر المدن الإسلامية».

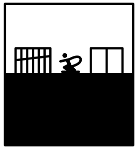

كولتوريستيس

The Mis(s)appropriation. Eglė, Queen of the Grass Snakes، 2017

وسائط مختلطة، أبعاد متغيرة

بحسب أحد أعضائها، فإن «كولتوريستيس، قد أنتجت فنًا استفزازيًا عن طريق إعادة تدوير بعض الأفكار المأخوذة من كل من حقل التحليل النفسي، ما بعد البنيويّة، الماركسية الجديدة، ونسويّة ما بعد الحداثة». هذا كلّه تمّ من خلال الاهتمام المجرّد بإعادة قراءة النصب التذكارية والآثار التي تنطوي عليها المدن بالإضافة إلى المواقع التي تحمل رموزًا خاصّة والميثالوجيا المحليّة (علم الأساطير). تتألف جماعة كولتوريستيس (والتي أنشأت في فيلنيوس، عام 2005) من مجموعة من الفنانين.ات، مجهولي.ات الهوية ويشير اسمهم.هنّ إلى مفردة «cool» أي رائع، أو جميل في الإنجليزيّة ولكن أيضًا إلى السياحة والثقافة وأيضًا إلى مفردة [kultūristė] [لاعب كمال اجسام باللغة الليتوانية]. وتأتي مشاركتهم في المعرض القائم «ليس باسمي» لتكون مستوحاةً من قصيدة للشاعرة الليتوانية سالومجا نيريس هي **Eglė, Queen of the Grass snake** المكتوبة في العام 1940 وهي قصة طغيان وتعدي ذو طابع صوفي، تتناول الجوانب الشخصية، الاجتماعية، والتحولات السحرية، المرتبطة بخسارة البيت، اللقاء مع الآخر، الحبّ والخيانة، الموت والحياة الخضراء أبدًا.

تشيم↑پوم من سمابا!غروب

BLACK OF DEATH، 2013

فيديو، 8:53 دق

بإذن من الفنانون، ANOMALY، وMUJIN-TO Production

«لا نريدُ أن نبدو وكأنّنا نغيّر العالم، كلّ ما نرغب فيه هو تصوير واقعنا المعاصر والتحرك في داخله». إنّ الممارسات متعددة الوجوه التي تقدمها مجموعة تشيم↑پوم من سمابا!غروب (والتي تولّدت في طوكيو عام 2005)، تبيّن مثالًا فريدًا على النشاط والفعالية المؤسسيّة، وغالبًا ما تتخذ التركيبات الفنية المترامية الأطراف والتدخلات العامّة، المشحونةَ برسائل سياسية حازمة أشكالها التعبيرية، بهدف زعزعة الأنماط والقواعد / الرموز الاجتماعية في اليابان. بين عامي 2007 و 2008، قاموا تشيم↑پوم من سمابا!غروب من سمابا!غروب بإنشاء **BLACK OF DEATH**، وهو «عمل فني حرب عصابات» موثق بالفيديو يستخدم فيه الفريق غرابًا محشوًا ويعزف أصوات نعيق مسجلة لجذب قطعان من الغربان في السماء فوق معالم طوكيو مثل برج طوكيو والنظام الغذائي الوطني ومنتزه يويوغي. في عام 2013، ابتكرت المجموعة نسخة جديدة من العمل، معروضة هنا، تتضمن لقطات من منطقة الإخلاء السابقة في فوكوشيما – لا تزال مهجورة على الرغم من إعادة فتحها – بالإضافة إلى «الشمس السوداء»، الجزء الخلفي من **Tower of the Sun** لتارو أوكاموتو، تم إنشاؤه لمعرض اكسبو 70'.

صالة العرض متعددة الإستخدامات على اسم مارك شيمل
برنامج الفيديو

28 حزيران: إتيستيرا، **FAKE NEWS – The Helicopter Club, Buenos Aires**، 2017-2022. فيديو، 7:40 دقيقة

29 حزيران-2 تموز: بروس هاي كواليتي فاونديشين، **Empire**، 2009. فيديو، 19:34 دقيقة

4-9 تموز: شطو ديلات (ما الذي يجب عمله؟)، **One night in social network**، 2019. فيديو، 29:57 دقيقة. بإذن من الفنان وKOW، برلين

11-16 تموز: ليو غابين، **Stories**، 2021. فيديو، 8:24 دقيقة. بإذن من Peres Projects، برلين/سول/ميلان

18-23 تموز: وارسو الصغيرة، **The Body of Nefertiti**، 2003. فيديو، 6:58 دقيقة

25-30 تموز: لوس كرپينتيروس، **Comodato**، 2018. فيديو، 22:34 دقيقة. © لوس كرپينتيروس. بإذن من KOW، برلين وGalerie Peter Kilchmann، زيوريخ

1-6 آب: رفاني، **Balance of New**، 2016. فيديو، 18:45 دقيقة

8-13 آب: رقص ميديا كولكتيف، **The Blood of Starts**، 2017. فيديو، 12:54 دقيقة. بإذن من Frith Street Gallery، لندن، project 88، مومباي وExperimenter، كولكوتا (الهند)

15-20 آب: تيرسيرونكيتو، **Gramática de la tristeza**، 2017. فيديو، 3:26 دقيقة. من تقديم Proyectos Monclova، المكسيك، وGalerie Peter Kilchmann، زيوريخ

22-27 آب: مجموعة الپروپيلر، **The Guerrillas of Cu Chi**، 2012. تسجيل إشارات لغرض مزدوج البث التلفزيوني (فيديو)، 20:04 دقيقة. بإذن من James Cohan، نيو يورك

ليس باسمي
في صالة العرض على إسم راحيل ويسرائل بولاك
28 حزيران-27 آب، 2022

منظّم المعرض: نيكولا ترتسي
البحث والتجميع: نوعا سيتري
محرّرو دليل المعرض: نيكولا ترتسي مع تمار مارغاليت، غاي برنارد رايخمان ومحمد طوخي مع منى بنيامين
التّرجمة إلى العبريّة: إيلا نوفاك
التّرجمة إلى العربيّة: بكرية مواسي (مقدمة)، وريم غنايم (البرنامج العامّ، الإدخالات العامّة، برنامج الفيديو، ولائحة التقدير)
المنتجة: ديانا شوئيف
عمّال التركيب: إيهود ألكوف ودورون لإسقاطات الكمبيوتر والفيديو
الطباعة والاطارات: بيت الطباعة
المنسقة التربوية: عيدن بانيت
المصّممون: عوفري فورتيس وهاجر ميسر
الطباعة والاطارات: ع.ر. للطباعة م.ض
على الغلاف الإنجليزي: NOT IN MY NAME، مكتوب بخط سوسييتي رياليستي المطبعيّ **Limes New Roman** وCircular CCA

الراعي الرئيسي لمعرض الجماعي السنوي في CCA تل أبيب-يافا، «ليس باسمي»، هو Factory 54

الدعم الأكبر هو من Fondation Pluriel pour L'Art Contemporain وIL.Collection، وصندوق Outset للفن المعاصر

دعم إضافي مقدّم من قبل BUILDING في ميلان، الدكتور فيليب كوهين، صونيا س. كومينغز، المركز التشيكي في تل ابيب وSmartwings، منظمّة الفنون الدنماركي، عدنا وبروفيسور أفيتال فاست، Istituto Italiano di Cultura, Tel Aviv، المعهد الليتواني للثقافة، Magazzino روما، شكر خاص للمعهد الثقافي الفرنسي في اسرائيل

إنّ القيّم على هذا المعرض يودّ أن يعرب عن شكره (بالترتيب الأبجديّ) إلى كلّ من:
إيلاريا بوتسي فيري، ايبيكي ميتزونو، بالينت هافاسيفعات وروني إيراني، باولا نْوتن، برنديت فان هوي، بولينا ستروغانوفا، بيتير كيلْشمان، بيثاني ويدريك، تامار مرغاليت، تامي كاتز فريمان، تومي بيتيرسين، لوديك راتوسكي، جون باتيس نودي، جون كيلزي، دافنا إيش-هورفيتس، دانا ياهالومي، دايفيد كورينيك، ديميترا نيكولو، ديميتري فلينسكي، رافيد فليكس، ربس دايفيس غايتانو، روبرت ميكولاس، روتيم روف، رودي هاتومينا، رولاندو رفلوريس، ريفكا ساكر، سارا ستنغيل، سوزانا محّمد غاتورنو، سيرجيو ادلشطاين، غابرييل غاسباري، غابرييل كازاريس، غاي برنارد رايخمان، فرانك أبيرتيت، فيبي بايبي روز، فيديريكو زوكيرفيلد، فيرينك غروف، كارولا در. دور، كانديدا غيرتلر، لميا كريْفيت، لوريتوغارينغوزمان، ليليا لاورا ستانكيڤتش غونزاليس، ماريا سيكا، موشي تابيبنيا، موشي غورد، مونيكا سينس، مونيكا نارولا، ميراف كاتري، ناتالي مامان كوهين، نيريث نيلسون، نيسان فولانْسكي، هربيرت هانس، وينج زو، ياعيل بن عامي، ياعيل بن عامي، ياهيل نيفو، يفعات وروني إيراني، ويلينا كيدوسيوت

CCA تل أبيب-يافا
(أسس 1998)

مجلس الامناء
سيرجيو إدلشطاين (رئيس)
أنيت بولاغ روتشيلد
غيل براندس
إيتاي تالغام
دوريت غاري سيغال
بينو كاليف
غيورا كابلان
نتالي مامان-كوهين
شولاميت نازاريان
جيكوب بيريس
ميشيل بولاك
توماس روم
إيريس ريفكيند بن تسور
ريفكا ساكير
مارك شيميل
عاموس شوكن

الطاقم
المدير والقيّم: نيكولا ترتسي
القيّمة الفنيّة: تامار مرغاليت
مديرّة الإنتاج: ديانا شوئيف
مدير المكتب: غاي برنارد رايخمان
مديرة المحتوى: اسراء عبد
المنسقة التربوية: عيدن بانيت

CCA تل أبيب-يافا مدعومٌ من قبلَ وزارة الثّقافة والرّياضة، قسم الفنون البصريّة؛ ومن شعبةِ الفنون في بلديّة تل أبيب-يافا

The curator of the exhibition would like to thank (in alphabetical order):
Franck Apertet, Febie Babyrose, Yaelle Ben-Ami, Guy Bernard Reichmann, Dario Biasini, Ilaria Bozzi Ferri, Gabriel Cázares, Rhys Davies-Gaetano, Carola Dr. Dürr, Sergio Edelsztein, Ravid Flexer, Rolando Flores, Gabriele Gaspari, Loreto Garín Guzmán, Candida Gertler, Moshey Gorsd, Ferenc Gróf, Herbert Hans, Ruddy Hatumena, Bálint Havas, Ifat and Roni Irani, Dafna Ish-Hurvitz, Tami Katz-Freiman, Mirav Katri, John Kelsey, Elena Keidošiūtė, Peter Kilchmann, Laima Kreivytė, David Kořínek, Mira Lapidot, Nathalie Mamane-Cohen, Tamar Margalit, Robert Mikoláš, Hibiki Mizuno, Susana Mohammad Gattorno, Anne Mosseri-Marlio, Monica Narula, Jean-Baptiste Naudy, Paula Naughton, Nirith Nelson, Yahel Nevo, Dimitra Nikolou, Tommy Petersen, Luděk Rathouský, Rotem Ruff, Rivka Saker, Monika Senz, Maria Sica, Lilia Laura Stankiewicz Gonzalez, Sarah Stengel, Polina Stroganova, Moshe Tabibnia, Elena Tavecchia, Bernadette van Huy, Dmitry Vilensky, Dana Yahalomi, Wenzhe Zhu, Bethany Widrich, Nitzan Wolanski, Federico Zukerfeld

CCA TEL AVIV-YAFO
(est. 1998)

Board of Directors
Sergio Edelsztein (Chairman)
Anette Bollag Rothschild
Gil Brandes
Dorit Gary Segal
Benno Kalev
Giora Kaplan
Nathalie Mamane-Cohen
Shulamit Nazarian
Jacob Peres
Michelle Pollak
Thomas Rom
Iris Rywkind Ben Zour
Rivka Saker
Marc Schimmel
Amos Schocken
Itay Talgam

Staff
Director and Curator: Nicola Trezzi
Curator: Tamar Margalit
Production Manager: Diana Shoef
Office Manager: Guy Bernard Reichmann
Content Manager: Esraa Abed
Educator: Eden Bannet

CCA Tel Aviv-Yafo is supported by The Ministry of Culture and Sport – Visual Arts Department; the Municipality of Tel Aviv-Yafo – Art Division

NOT IN MY NAME
at the Rachel & Israel Pollak Gallery
June 28-August 27, 2022

Curator: Nicola Trezzi
Research and compilation: Noa Citri
Editors of this exhibition guide: Nicola Trezzi with Tamar Margalit,
Guy Bernard Reichmann and Muhammad Toukhy with Mona Beniamyn
Hebrew translator: Ella Novak
Arabic translators: Bekriah Mawasi (introduction) and Reem Ghanayem
(public program, entries, video program, credits)
Producer: Diana Shoef
Installers: Ehud Alkov and Doron Computer & Video Projections
Prints and frames: The Print House
Educator: Eden Bannet
Designers: Ofri Fortis and Hagar Messer
Pre-press and printing: A.R. Printing Ltd.
On the English Cover: NOT IN MY NAME, written with
Société Réaliste's typeface **Limes New Roman** and Circular CCA

The main sponsor of "NOT IN MY NAME," CCA Tel Aviv-Yafo's annual group exhibition, is Factory 54

Major support is provided by Fondation Pluriel pour L'Art Contemporain and IL.Collection, and Outset Contemporary Art Fund

Additional support is provided by BUILDING, Milan, Dr. Philippe Cohen, Sonia S. Cummings, the Czech Center and Smartwings, the Danish Arts Foundation, Edna and Prof. Avital Fast, Istituto Italiano di Cultura, Tel Aviv, the Lithuanian Culture Institute, Magazzino, Rome. Special thanks to Institut Français d'Israël.

THE MARC SCHIMMEL MULTIPURPOSE GALLERY – VIDEO PROGRAM

June 28: Etcétera, **FAKE NEWS – The Helicopter Club, Buenos Aires**, 2017-2022. Video, 7:40 mins

June 29-July 2: Bruce High Quality Foundation, **Empire**, 2009. Video, 19:34 mins

July 4-9: Chto Delat (What is to be done?), **One night in social network**, 2019. Video, 29:57 mins. Courtesy of the artist and KOW, Berlin

July 11-16: Leo Gabin, **Stories**, 2021. Video, 8:24 mins. Courtesy of Peres Projects, Berlin / Seoul / Milan

July 18-23: Little Warsaw, **The Body of Nefertiti**, 2003. Video, 6:58 mins

July 25-30: Los Carpinteros, **Comodato**, 2018. Video, 22:34 mins. © Los Carpinteros. Courtesy of KOW, Berlin and Galerie Peter Kilchmann, Zurich

August 1-6: Rafani, **Balance of New**, 2016. Video, 18:45 mins

August 8-13: Raqs Media Collective, **The Blood of Stars**, 2017. Video, 12:54 mins. Courtesy of Frith Street Gallery, London, project 88, Mumbai, and Experimenter, Kolkata (India)

August 15-20: Tercerunquinto, **Gramática de la tristeza**, 2017. Video, 3:26 mins. Courtesy of Proyectos Monclova, Mexico City and Galerie Peter Kilchmann, Zurich

August 22-27: The Propeller Group, **The Guerrillas of Cu Chi**, 2012. 2-channel synchronized video installation, 20:04 mins. Courtesy of James Cohan, New York

Chim↑Pom from Smappa!Group

BLACK OF DEATH, 2013

Video, 8:53 mins

Courtesy of the artists, ANOMALY, and MUJIN-TO Production

“We don’t want to be like ‘we are changing the world’ – we’re just trying to reflect our time and function within it.” The multifaceted practice of Chim↑Pom from Smappa!Group (Tokyo, est. 2005) represents a unique example of “institutional activism” and often takes the shape of sprawling installations and public interventions charged by strong political messages that aim at destabilizing Japan’s social codes. Between 2007 and 2008, Chim↑Pom from Smappa!Group created **BLACK OF DEATH**, a video-documented “guerrilla art act” in which the collective uses a stuffed crow and played recorded cawing sounds to attract flocks of crows in the sky above Tokyo’s landmarks such as the Tokyo Tower, the National Diet, and Yoyogi Park. In 2013, the collective created a new version of the work, presented here, that includes footage from Fukushima’s former evacuation zone – still deserted despite its reopening – as well as the “Black Sun,” the backside of Tarō Okamoto’s **Tower of the Sun**, created for the Expo ’70.

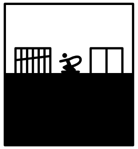

Cooltūristės

The Mis(s)appropriation. Eglė, Queen of the Grass Snakes, 2017

Mixed media, variable dimensions

According to one of their members, “Cooltūristės produces provocative public art by recycling ideas taken from psychoanalysis, post-structuralism, neo-Marxism, and postmodern feminism.” With a sheer interest in rereading city monuments, symbolic locations and local mythologies, Cooltūristės (Vilnius, est. 2005) is a group of anonymous artists whose name refers to “cool,” but also to culture, tourism, and to female “kultūristė” [bodybuilder in Lithuanian]. Their participation in “NOT IN MY NAME” is inspired by Lithuanian poetess Salomėja Nėris 1940 poem **Eglė, Queen of the Grass Snake**, a mystic and transgressive tale about personal, social and magical transformations; about losing home, encounters with strangers, love and betrayal, death and ever-green life.

Raqs Media Collective

The Blood of Stars, 2017

Poster, 70×50 cm
Courtesy of Frith Street Gallery, London, project 88, Mumbai
and Experimenter, Kolkata (India)

“Raqs Media Collective follows its self-declared imperative of ‘kinetic contemplation’ to produce a trajectory that is restless in its forms and exacting in its procedures.” Standing for the state of ecstasy attained by whirling dervishes, in Persian, Arabic and Urdu, and which could well be an English abbreviation for Rarely Asked Questions, Raqs (New Delhi, est. 1992) articulates a complex and lively liaison with time: past, present and future. Its mode of operation can best be defined by anticipation, conjecture, entanglement and excavation. The “practice, para-practice, and infra-practice” of Raqs, as they refer to it, demands that we look at what we take for granted anew. Based on a conversation between a young girl and a woman about iron and how it connects our bodies to the earth and the cosmos, the essay film **The Blood of Stars** suggests that the formation of the universe exists in our very blood, and investigates the various notions of iron from the Iron Age to mining and contemporary warfare. The film, represented here by the poster, is part of the exhibition’s video program.

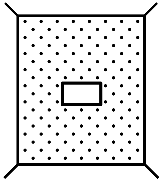

Tromarama

Tugu Lentera Listrik, 2013

Single channel video, digital print on sticker, variable dimensions
Courtesy of Kiang Malingue, Hong Kong

“We tend to question everything that is taken for granted… the communication or interaction between people in the Internet, the clothes that we wear, history…” Engaging with the notion of hyperreality in the digital age, Tromarama (Bandung, Indonesia, est. 2006) explores the interrelationship between the virtual and the physical world. **Tugu Lantera Listrik**, their contribution to “NOT IN MY NAME,” depicts a landmark monument of the Bandung train station. Built in 1926, when electricity first arrived in the city, it was demolished in the 1950s. Through the celebration of this lost-in-the-past monument, Tromarama reflects on Indonesia’s most recent accelerated development. As a direct result, signs and sites of tradition and heritage have been disappearing in the cities’ process of transformation into “Muslim megalopolis.”

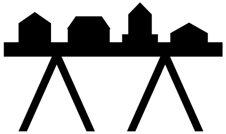

Leo Gabin

Untitled (Real Estate), 2017

Cardboard, acrylic paint, wood, Styrofoam, variable dimensions
Courtesy of Peres Projects, Berlin / Seoul / Milan

“The way people use the Internet to express themselves is so fascinating to us. We became very interested in para-social interaction, where you know a lot about someone, but they don’t know you.” The work of artist collective Leo Gabin (Ghent, Belgium, est. 2000) is rooted in uncharted parallelisms between the notion of **objet trouvé**, found images and online content. Their contribution to “NOT IN MY NAME” consists of a series of scale models of typical houses from suburban America – “cradles of the American dream” – based on photographs taken by the artists during their travels in the US, but also on a thorough investigation of images from Google Street View, and videos from **My Neighborhood Tour**, which the artists viewed on YouTube.

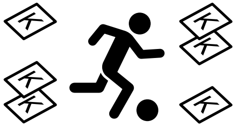

Yangjiang Group

Capital Football, 2009

Two-channel video, 45:15 min and 114:09 mins
Courtesy of Vitamin Creative Space, Guangzhou (China)

Vitamin Archive

Yangjiang Group in Yangjiang, 2016

Documentary video (16:9, color, with sound) 17:29 mins
Courtesy of Vitamin Archive

“In China, calligraphy is something very personal [...] there’s no collective specifically engaged in calligraphy [...] it would be ridiculous and hence unheard of.” Collaboration and participation are key to the practice of Yangjiang Group (Yangjiang, China, est. 2002), whose playful subversions of sociocultural conventions, values and traditions – like calligraphy – are often channeled through the appropriation of convivial actions such as eating, gambling, tea sipping, binge drinking or playing group sports. For **Capital Football**, their contribution to “NOT IN MY NAME,” the Group – with the help of many others – wrote Karl Marx’s 1867 **Das Kapital** in the format of thousands of pages of calligraphy; after that, six teams played football simultaneously while the pages were thrown onto the football pitch. After the game was finished, the pages were piled and pressed into a piece of carpet.

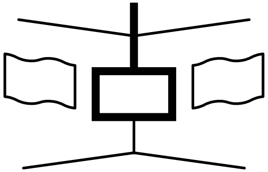

The Propeller Group

Television Commercial for Communism, 2011-2012

Color video with sound, 1:00 min

Flag for the New Communism, 2013-2016

Two-sided heavy cotton and silk hand-embroidered flag, 121.9×182.9 cm

Manifesto for the New Communism, 2013-2016

One-sided heavy cotton and silk hand-embroidered flag, 121.9×182.9 cm

Courtesy of James Cohan, New York

“What we are trying to do is to blur these lines between audience, between high and low, between popular and high culture.” Focusing on large-scale multimedia projects that incorporate videos, sculptures, and even web-based applications, the artist collective The Propeller Group (Ho Chi Minh, est. 2006) takes a special interest in mass communication, using the languages of advertising and propaganda to upend our understanding of power, politics and public perception. **Television Commercial for Communism**, presented here, “seeks to re-position our relationship to current global economics and socio-politics

by getting the world’s leading advertising companies to pitch their most radical ideas to re-brand Communism. It envisions how capitalism’s most influential by-product, the advertising machine, would process its former political opponent in a post-Cold War context, still saturated with Cold War idiosyncrasies.”

The Bruce High Quality Foundation

The Raft of the Medusa, 2007

Framed and glazed photograph, 100×100 cm

“Bruce High Quality’s short life was a testament to the contemporary possibilities of social sculpture.” Focused on institutional critique with a humorous bent and replete with insider references to the so-called “art world,” The Bruce High Quality Foundation (New York, est. 2004), is named after a fictional artist who supposedly perished in the 9/11 attack, and is devoted to continuing his legacy. Modeled after Theodore Gericault’s iconic 1818-1819 painting, the photograph **The Raft of the Medusa**, presented here, depicts a group of young anonymous people – all of them artists – on a ramshackle raft sailing in New York’s East River. Gericault’s masterpiece, celebrated as the epitome of destitution and brutal survivalism, here allegorizes the highly competitive reality that besets young artists in New York.

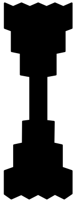

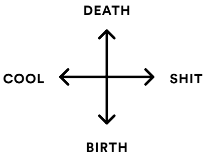

Little Warsaw

Babaabab, 2022

MDF board, 160×56×56 cm

Œuvre, 2005

Drawing, variable dimensions

Courtesy of Erna Hecey, Luxembourg

Originating in the creative interpretation of structural and color theories and driven by a deep interest in city monuments, the work of Little Warsaw (Budapest, est. 1995) consists of sculptures, films and installations that question the notion of memory, history and perception. For “NOT IN MY NAME,” they created **Babaabab,** which they explain as a “symmetric palindrome structure,” as hypothetically one can turn it upside down or inside out and still see the same shape. The piece draws inspiration from Ernst H. Gombrich’s 1960 treatise **Art and Illusion**, which argued that the very same image allows entirely different readings; Akira Kurosawa’s 1950 film **Rashomon**, which tells one single story through three different contradicting narratives of perceptions; and Péter Esterházy’s 1986 novel **An Introduction to Literature**, whose leitmotif is the Penrose triangle.

FIRST FLOOR GALLERY

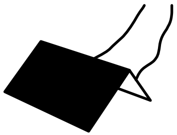

0100101110101101.org (Eva & Franco Mattes)

BEFNOED, 2013

Videos, screens, custom steel frame, various cables, dimensions variable
Courtesy of APALAZZO Gallery, Brescia (Italy) and Postmasters, New York

“With the passing of time, and the advent of social media, we became more and more interested in invisibility and disappearance, anonymity, erasing data, ‘unseeing’....” The art of 0100101110101101.org (New York, est. 1995) involves the ethical and political issues arising from the inception of the Internet, such as a general loss of privacy and the blurring of fact and fiction. In their contribution to “NOT IN MY NAME,” whose title **BEFNOED** is an acronym for “By Everyone, For No One, Every Day,” 0100101110101101.org subvert online service platforms like Amazon Mechanical Turk by paying anonymous workers to perform absurd actions in front of their webcam.

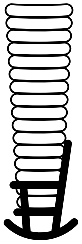

Los Carpinteros

La siesta, 1998

Wooden rocking chair, pillows and wire installation, variable dimensions
© Los Carpinteros. Courtesy of KOW, Berlin and Galerie Peter Kilchmann, Zurich

“We are very much interested in everyday objects, but not because they are beautiful or designed, or anything like that; it’s because they talk a lot about what we did, about how we live, about how we think.” With methods similar to those of a traditional guild of artisans, Los Carpinteros [the carpenters in Spanish] (Havana, est. 1992) incorporate in their work aspects of architecture, design and sculpture to create installations and drawings that negotiate the space between the functional and the nonfunctional. In their iconic work **La siesta**, presented here, Los Carpinteros continue to modify everyday scenarios and turn them into surreal monuments.

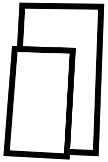

Bernadette Corporation

The Earth's Tarry Dreams of Insurrection Against the Sun, 2010

Two-channel video, two flat screen television monitors
140×82×44 cm (approx.)
Courtesy of Greene Naftali, New York

"We have a corporate front, but behind the logo it's total chaos." Started in a night club, Bernadette Corporation (New York, est. 1994) soon became an underground fashion label playfully teasing the language of high fashion. After 9/11, BC took a new turn, becoming a creative 'production line' for video, film and texts, testing the boundaries between the political and the subjective self. Their work presented at the Center features news footage from the 2010 BP oil spill in the Gulf of Mexico, which devastated the local wildlife populations and will continue to have extremely damaging effects on the surrounding area for several generations to come.

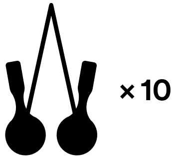

OPAVIVARÁ!

Fischiettetas, 2019

Rubber, wood whistles, ten elements and vinyl cutouts, variable dimensions
Courtesy of Magazzino, Rome
and A Gentil Carioca, Rio de Janeiro / São Paulo

"Everything flows from the skin, the body frontier, to the interior of the guts, like the gush of body liquids that want to reach the other, other bodies, to become other, in a sensorial fusion." The work of OPAVIVARÁ! (Rio de Janeiro, est. 2005), consists of humorous and playful installations, performances, publications, sound and video works that aim at creating participatory situations through interactive and ephemeral public interventions, often commenting on Brazil's political corruption and economic disparity. Their **Fischiettetas**, presented here, were conceived for an exhibition at Magazzino in Rome and mixes disparate cultural references, all associated with milk: from the ancient Capitoline Wolf, to a monumental advertisement billboard starring Anita Ekberg that becomes a source of obsession in Federico Fellini's 1962 movie **The Temptation of Dr. Antonio**.

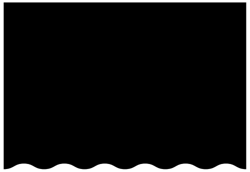

Rafani

The People and the Stars on the Wave, 2017

Digital print on drapery, 500×600 cm

“We are gripped by the fear of missing something… and so we make sure we are everywhere at everything. We create charts in order to rise to the top. He who decides on the order is sovereign.” Founded on clear democratic rules, Rafani (Prague, est. 2000) has long been concerned with public art, structural form of exhibitions, as well as the metaphoric possibilities of art. For their contribution to the exhibition, Rafani employed a curtain to emphasize its essential function – a boundary that separates those who act from those who are the spectators. The image on the curtain is a metaphor for a brand of politics that is rooted in preaching and promising, and also on division and a ruthless drive for growth.

les gens d’Uterpan

Contact Improvisation, 2022

Vinyl adhesive cutouts, variable dimensions, variable locations
Conceived by Franck Apertet

The practice of les gens d’Uterpan (Paris, est. 1994) relies on the mechanisms of adjustment of the body of the individual within the context of “live art” and visual art; in doing so, it questions their governing norms and conventions. Inspired by **Contact Improvisation** – a term coined by American dancer and choreographer Steve Paxton in 1972 – the text-based work conceived for “NOT IN MY NAME” and featuring the Hebrew and Arabic translation of the sentence “My every movement responds to a movement of the other and triggers a movement in the other” is presented in the exhibition space as well as in other locations in the city, triggering a reflection on our innate body behavior as inseparable from our surroundings.

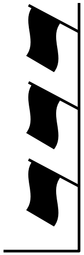

Arbit City

In Search of Happiness, 2018

Flags and flagpoles, variable dimensions

“Locating that precise moment of marginalization means being able to revolt against it.” Greek contemporary politics, ancient Greek culture and a strong presence of the Aegean Sea are all blended in the work of Arbit City (Athens, est. 2011) a visual arts group focusing on the notion of public space and the “collective unconscious” – a term coined by Carl Jung – and whose name comes from shortening the word “arbitrary.” The work displayed at the Center consists of an arrangement of maritime signal flags, a coded language that is universal at its core. Here, the signs of naval communications are brought to bear on the realm of motivational speech, spelling out the sentence “in search of happiness.”

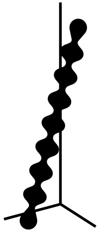

A Kassen

Endless Hour, 2022

Customized hourglass, 150×ø12cm
Courtesy of Maisterravalbuena, Madrid and
Galleri Nicolai Wallner, Copenhagen

“It is both a strength and a weakness to leave the work open to interpretation. It very much depends on who comes and sees it and at what time.” The practice of A Kassen (Copenhagen, est. 2004), whose name is that of the Danish state unemployment benefit system, deconstructs familiar objects – often with tongue-in-cheek humor – to highlight the ways in which aesthetic conventions inform our conception of reality. For “NOT IN MY NAME” A Kassen created a work that challenges the notions of time and fabrication by presenting an hourglass with nine glass bulbs instead of the conventional two.

GROUND FLOOR GALLERY

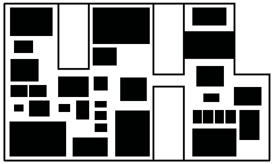

Chto Delat (What is to be done?)

Performance Practices of Our Time, 2017-2022

Prints, variable dimensions. Realized by Dmitry Vilensky
Courtesy of the artist and KOW, Berlin

"Today the matter is not about rejecting all possibilities of making art in a catastrophic situation, but what kind of art is needed while facing a catastrophe." Chto Delat (What is to be done?) (St. Petersburg, est. 2003) – whose name comes from the eponymous novel written in 1863 by Nikolai Chernyshevsky – is a collective of artists and writers originally from Russia that seeks to merge together political theory, art, and activism, with an emphasis on the current post-socialist condition and the situation of tragedies and catastrophes. Their contribution to the exhibition consists of a vast composition of images, sourced from online platforms, mainly social media. The piece, entitled

Performance Practices of Our Time, was conceived in 2017 – three years after the annexation of Crimea and the outbreak of the war in East Ukraine. This moment was characterized by growing imperial mobilization of Russian masses which, through grass-roots initiatives, have started to embody their sometimes naïve, sometimes sinister imagination of military glory, creating some weird rituals of commemoration of their nation's past victories and wars.

Public Movement

Falling Wall (Manual), 2018

[The action was first performed at the Tel Aviv Museum of Art]
Video manual for future activations, 8:51 mins

Five Motions, 2022

[first performed at Vistamare, Milan]
Action (see public program)

Emergency Routine, 2019

[first performed in Stockholm]
Action (see public program)
Commissioned by Public Art Agency Sweden, developed during residencies at CCA Tel Aviv-Yafo, and Iaspis, Stockholm

"We're interested in the aesthetic and political options residing in a group of people acting together." Public Movement (Tel Aviv, est. 2006) is a performative research body exploring the creation of national, social, and political identities through public choreographies. By reenacting commemorative ceremonies, exercises from the scouts youth, and emergency procedures, the group examines the social choreography of public spaces. For "NOT IN MY NAME," Public Movement presents the video instruction manual for future activations of **Falling Wall**; this piece is a highly orchestrated set of movements suggesting a state funeral or memorial ceremony culminating with the fall of a wall which, once incorporated in such a commemorative set of actions, triggers inner contradictions within the fixed perception of monuments, history and national narratives. In addition to this presentation, members of Public Movement will meet and activate **Five Motions** and **Emergency Routine** (see public program).

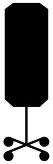

Reena Spaulings

Dealer Rack (Porte-Galleristes), 2007

Postcards, postcard rack, 182×ø50 cm
Collection of Dr. Philippe Cohen, Herzliya (Israel)

“It can be liberating to not always be ourselves when we work, to forget the artists we may have been.” Originally created by the Bernadette Corporation, another participant in the exhibition, Reena Spaulings (New York, est. 2005) is an anonymous collective organization which exists as a novel, but also as a dual persona both of a fictional artist, and an institutional art gallery. The artist-gallerist designation allows Reena Spaulings to fluidly move between, and thus call into question, divisions and hierarchies within the field of art. One of Reena Spaulings’s most iconic acts of subversive complicity is an ongoing series of portraits of contemporary art gallery owners, painted after “googling” them. In the work presented here, the artist/s turned the paintings into postcards. Displayed on a rack, perhaps as a nod to Duchamp’s 1914 **Bottle Rack**, it represents the ultimate souvenir from “the art world.”

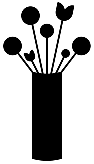

Tercerunquinto

Vendedor de flores, 2014/2022 (reactivated)

Action
Courtesy of Proyectos Monclova, Mexico City and
Galerie Peter Kilchmann, Zurich

“In the collective, actually most of the time we don’t initiate and finalize but many times we start and then the work is completed by the activity of other people who integrate themselves into the development of the pieces.” Tercerunquinto (Monterrey, Mexico, est. 1998) – whose name could be roughly translated from Spanish as “a third of a fifth” – intervene in both public and private spaces, questioning the limits between the two spheres, and breaking down the components of these systems. Originally created for the Kunstmuseum Bochum (Germany), **Vendedor de flores** consisted of an exchange between a guest and a host: a florist delivered a bouquet of flowers and in return was given a guided tour of the museum’s collection, highlighting its institutional social mission. At CCA Tel Aviv-Yafo, a non-collecting institution, the action is adapted by replacing the tour of the collection with a tour of “NOT IN MY NAME.”

LOBBY

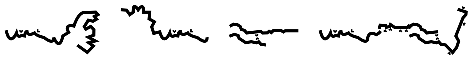

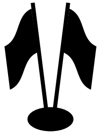

Société Réaliste

UN Camouflage (Israel/Palestine), 2019-2022

Flags, 100×150 cm (each), flagpoles

Limes New Roman, 2009-2010

Print, 120×200 cm

Courtesy of acb Galéria, Budapest and Galerie Jérôme Poggi, Paris

“Our practice was meant to be a kind of critical Relational Aesthetics, analyzing how economics, politics, and language modify or influence contemporary art.” The work of Société Réaliste (Paris, est. 2004) consists of deconstructing apparatuses of power by way of their tools of visual communication. Maps, emblems, signs, architectural landmarks – these all become targets of critical investigation. In “NOT IN MY NAME,” Société Réaliste presents new versions of two of their works in response to the context of the exhibition. First, **Limes New Roman** – a typeface in which each of the classical

Latin alphabet letters (capital and lowercase) takes the shape of a separation wall from across the globe and throughout history – is used to spell out the exhibition name. And second, Société Réaliste revisits their work **UN Camouflage** (originally created in 2013) – a display in which national flags are turned into camouflage patterns according to color proportions – and adapt the same logic to the Israeli and Palestinian flags.

WORKS IN THE EXHIBITION

OUTSIDE

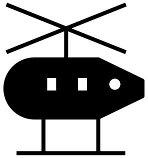

Etcétera

FAKE NEWS – The Helicopter Club, Buenos Aires

2017-2022

Mixed media, variable dimensions

“Errorism was born from an error: in times of censorship, we see ourselves subjected to force our language, to take metaphors to their maximum limits, to say without naming.” A multidisciplinary collective composed of visual artists, poets, actors and performers, Etcétera (Buenos Aires, est. 1997) founded the International Errorist Movement whose interventions in the sphere of activism highlight the political potential of error and the absurd. The group shares the intention of taking art out to the field of social interactions, such as street protests, and, in turn, framing those interactions within the construct of cultural production. For their contribution to the exhibition, they recreated a prop that was used during

one of their actions. In March 2017, in the midst of political and economic upheaval, Argentinians took to the streets in mass protest. The International Errorist Movement joined the demonstrations holding a DIY cardboard helicopter, an act that was broadly misrepresented by the media as relating to the political crisis of 2001, during which the former president fled the governmental palace by helicopter. In fact, the prop had to do with the symbolic act of then-President Mauricio Macri’s celebrating his government’s support of a small helicopter factory with the purpose of painting a false rosy picture of a recovering economy.

PUBLIC PROGRAM

Thursday, May 30 (2019), 10:40pm
Artist talk | les gens d'Uterpan

Wednesday, May 11, 8:00pm
Artist talk | 0100101110101101.org (Eva & Franco Mattes)

Tuesday, June 28, 7:00pm
Roundtable | Chto Delat (What is to be done?), Rafani, and Cooltūristės, moderated by Nicola Trezzi (in English)

Thursday, June 30, 6:30-7:00pm and 7:00-7:30pm
Action | Public Movement, **Five Motions**, 2022

Wednesday, July 6, 8:00pm
Panel | Tami Katz-Freiman on **La siesta** by Los Carpinteros; Nirith Nelson on **BLACK OF DEATH** by Chim↑Pom from Smappa!Group; Rotem Ruff on **The Blood of Stars** by Raqs Media Collective (in Hebrew)

Saturday, July 9, 11:00am
Exhibition tour (in English) / Saturday Kids Lab

Thursday, July 14, 7:00pm
Screening | Bernadette Corporation, **Get Rid of Yourself**, 2003. DV 64:00 mins. Courtesy of Greene Naftali, New York

Saturday, July 23, 12:00pm
Exhibition tour (in Hebrew)

Thursday, July 28, 9:00pm
Action | Public Movement, **Emergency Routine**, 2019

Saturday, August 6, 11:00am
Exhibition tour (in Arabic) / Saturday Kids Lab

Thursday, August 11, 7:00pm
Screening | Bernadette Corporation, **Get Rid of Yourself**, 2003. DV 64:00 mins. Courtesy of Greene Naftali, New York

Saturday, August 27, 1:00pm
Roundtable | A Kassen, Arbit City and Public Movement, moderated by Nicola Trezzi (in English)

Dates and times might chance; please check on our website www.cca.org.il

“NOT IN MY NAME” is a group exhibition with contributions by the following artists who do not work alone and do not work with their own names: 0100101110101101.org (Eva & Franco Mattes), A Kassen, Arbit City, Bernadette Corporation, Los Carpinteros, Chim↑Pom from Smappa!Group, Chto Delat (What is to be done?), Cooltūristės, Etcétera, Leo Gabin, les gens d’Uterpan, The Bruce High Quality Foundation, Little Warsaw, OPAVIVARÁ!, The Propeller Group, Public Movement, Rafani, Raqs Media Collective, Société Réaliste, Reena Spaulings, Tercerunquinto, Tromarama and Yangjiang Group.

In the era of the blockchain, cryptocurrencies, and online pseudonymity, a period characterized by the rise of alternative forms of community engagements, a new kind of artist/s has emerged. Expanding the historical denomination of the “artist collective” and rethinking the notion of signature and artistic labor, this new kind of artist/s is an amalgamation of associates, working under fictitious names appropriated from other fields’ brands, labels, and terms such as economics (société [society, company], corporation), social science and geography (movement, city), and the Internet (the .org domain identifier).

This new kind of artist/s is not merely “a collective”; rather, this entity swings between singularity and multiplicity, acting under a different form of agency – either as a special agent, double agent, or free agent. Furthermore, this new kind of artist/s layers wide-ranging backgrounds in diverse disciplines: dance, philosophy, design and architecture, education, and activism, to name a few. Yet this artist/s

converge in certain common concerns: a subversive yet playful critique of national symbols, such as the flag, and a profound interest in urban identity, such as city monuments and the mobilization of movement with it. These ideas can materialize in disparate formats that span conceptual artworks, immersive installations, curated exhibitions, texts, and objects, as well as time-based works like videos, displayed here as an exhibition-within-the-exhibition and presented in the cinema-like Marc Schimmel Multipurpose Gallery.

This group exhibition is, at the same time, an exhibition of groups, and the motivation behind “NOT IN MY NAME” is to create a space in which these different positions contextualize each other, inform each other, and clash against one another; in so doing, they redefine notions of authorship, creativity, signature and labor in the field of visual art. In this project the common supersedes the designation of the individual artist and the actual number of persons involved is unknown. Last but not least, “NOT IN MY NAME” has a truly global reach, and includes artists either coming from, or working in cities located within the borders of: Argentina, Belgium, Brazil, China, Cuba, Czech Republic, Denmark, France, Greece, Hungary, India, Indonesia, Israel, Italy, Japan, Lithuania, Mexico, Russia, United States, and Vietnam.

0100101110101101.org (Eva & Franco Mattes)
A Kassen
Arbit City
Bernadette Corporation
Los Carpinteros
Chim↑Pom from Smappa!Group
Chto Delat (What is to be done?)
Cooltūristės
Etcétera
Leo Gabin
les gens d'Uterpan
The Bruce High Quality Foundation
Little Warsaw
OPAVIVARÁ!
The Propeller Group
Public Movement
Rafani
Raqs Media Collective
Société Réaliste
Reena Spaulings
Tercerunquinto
Tromarama
Yangjiang Group

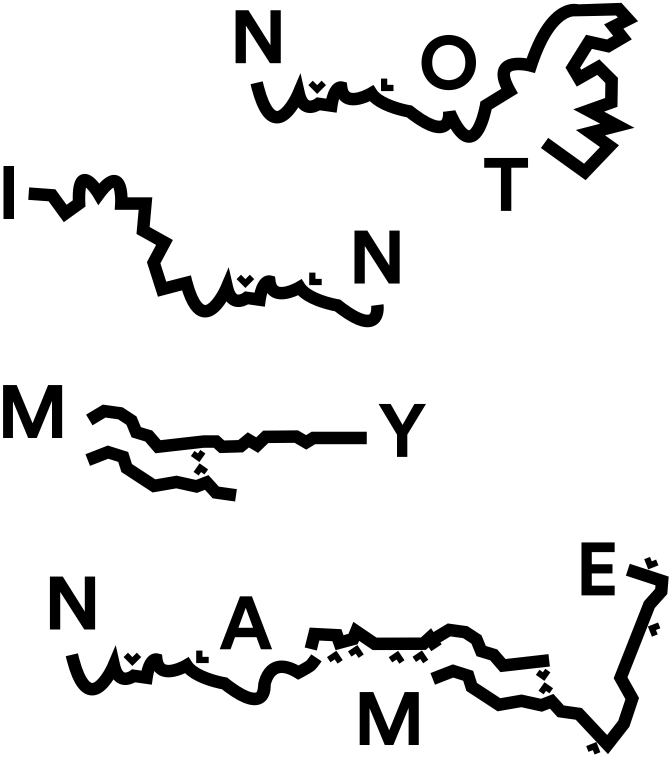

CCA : Tel Aviv-Yafo